LABDARÚGÁS

ÁRA: 4 FORINT. 1976. AUGUSZTUS. XXII. ÉVF. 8. SZ.

Az új NB I arcképcsarnoka

(I. rész)

Nyilasi Tibor, a bajnok Ferencváros és Kovács József, a 2. helyezett Videoton játékosa beszél egymásról (9. oldal). Az NB I sportszerűségi versenyének győztese Kovács József lett (7. old.) Záhonyi Iván montázsa

Labdarúgó-válogatottunk a Szovjetunióval és Görögországgal küzd egy csoportban a XI. VB európai selejtezői során, de a csoport győztesének még további selejtezőt kell majd játszani az egyik dél-amerikai ország csapatával — a 16-os döntőbe való jutásért. Válogatottunk szeptemberben Svédországban és az NDK-ban játssza őszi első két mérkőzését, majd október 9-én, Athénban, a Karaiskaki stadionban Görögország ellen kezdi el a selejtezőbeli szereplését. Képünkön a görög válogatott. Balról: V. I. Glezosz, Eleftherakisz, Terszanidisz, Sarafisz, Delikarisz, Pallasz, Firosz, Joszifidisz, Antoniadisz, Ikonomopulosz, Dimitriu Papaioannu

Szeptember 15-én és 29-én kerül sorra a Bajnokcsapatok EK, a Kupagyőztesek EK és az UEFA Kupa 1976—77. évi küzdelmének első fordulója. Képünk a sorsoláson készült. Balról: Ramirez, egy táblarendező, Barcs Sándor, az UEFA alelnöke (éppen az egyik kihúzott csapat nevét olvassa), Artemio Franchi dr., az UEFA elnöke, Schmidlin. Cikkünk a három kupa rajtjáról a 28—29. oldalon

LABDARÚGÁS

A Magyar Labdarúgó Szövetség lapja. Szerkeszti a szerkesztő bizottság. Felelős szerkesztő: **Tabák Endre.** Szerkesztőség: 1061 Budapest VI., Népköztársaság útja 47. Telefon: 425-103

Kiadja: Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó **Dr. Petrus György** igazgató. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél, a posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlapirodáinál (KHI 1900 Budapest, József nádor tér 1.). Közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI MNB 215—96—162 pénzforgalmi jelzőszámra. **Egyes szám ára: 4 forint. Előfizetés negyedévre 12 forint, félévre 24 forint, egy évre 48 forint. Megjelenik minden hónap 20-a táján**

INDEX: 25 501

76.5305 **Egyetemi Nyomda, Budapest**
Felelős vezető: **Janka Gyula** igazgató

Az új év kezdetén

Ilyenkor, az új bajnoki év rajtja idején mindig előtérbe kerül a *hogyan tovább* kérdése. A válasz most egyértelmű: a munkát labdarúgásunk minden szintjén és minden szektorában fokozni kell! Mert ha aránylag ilyen rövid idő után mutatkoznak a sportágban bizonyos eredmények — ezt az elégedettség leghalványabb jele nélkül állapíthatjuk meg —, akkor látnunk kell, hogy az eredmények növelése céljából érdemes is még többet tenni.

Milyen jelek bizonyítják, hogy jó úton járunk?

Elég, ha csak arra hivatkozunk, hogy az 1975—76-os bajnokság színvonalasabb, érdekesebb, izgalmasabb volt. A mérkőzések többségében az iram felgyorsulása, a lendület, a becsületes akarás, a küzdőjelleg domborodott ki. A közönség növekvő érdeklődését elejétől végig változatos találkozók kötötték le. Talán minden eddiginél több fiatal kapott lehetőséget tehetsége bizonyítására, a csapatokba való beépülésre.

Kezdetét vette egy korszerűbb felfogásban játszó, főleg a fiatalabbakra épülő válogatott együttes kialakítása. Ennek az igazán nem könnyű tevékenységnek már figyelemreméltó eredményei mutatkoztak. Ifjúsági válogatottunk az UEFA Tornán, az utánpótlás csapat pedig az Európa-bajnokságban egyaránt ezüstérmes lett. S mindezzel összefüggésben: megélénkült a válogatott csapatokba való bekerülésért folyó nemes vetélkedés. A címeres mez viselése pedig ismét nagy büszkeséggel tölti el azokat, akik abban a megtiszteltetésben részesülnek, hogy a nemzeti színeket képviselhetik.

Ezekben a kezdeti eredményekben sok-sok mindennapi, a korábbiaknál színvonalasabb, tervszerűbb munka testesül meg, mind sportegyesületi szinten, mind a vezetés területén. Szakemberek, tisztségviselők, aktivisták — új módon, korszerűbben igyekeztek ellátni feladataikat. S ma már elmondhatjuk, hogy a szemléletformálásban is túljutottunk a kezdeti nehézségeken.

Munkánk fő tartalma az OTSH labdarúgásra vonatkozó állásfoglalásának érvényre juttatása a gyakorlatban. Ennek érdekében erősítettük az MLSZ vezetésének, szakbizottságainak munkáját, amelynek jellemzője: a döntés minden lényeges kérdésben testületi szinten történik.

Fejlesztettük kapcsolatainkat a sportegyesületekkel, a szakvezetőkkel, a területi TSH-kkal, labdarúgó szövetségekkel, növeltük és kiszélesítettük ellenőrző tevékenységünket.

Ilyen körülmények között most már egészen természetes, hogy minden a labdarúgást általánosan érdeklő kérdésben, a döntést széles körű véleménycsere előzi meg az érintett szervekkel, illetékes személyekkel. Kétségtelen, hogy megmozdult a labdarúgás állóvize. S ma már megszokottá vált, hogy a határozatok még feszesebb, még következetesebb végrehajtása — kulcskérdés.

Az MLSZ munkájának továbbfejlesztése nem kis mértékben a szakbizottságokon múlik, azon, miképpen tudják növelni kezdeményező, értékelő és ellenőrző tevékenységük színvonalát. Ebben a tekintetben derűlátóak vagyunk, hiszen e bizottságokban időt és fáradságot nem kímélő, nagy gyakorlattal rendelkező, kitűnő szakemberek, aktivisták működnek.

Az elmúlt hónapok történéseivel kapcsolatban hadd tegyünk említést arról, hogy az UEFA Torna megrendezése hazánkban általános nemzetközi elismerést váltott ki. És bizonyára mindannyian szívesen emlékezünk vissza majd arra is, hogy az MLSZ 75 éves jubileumát a múltnak járó őszinte tisztelettel, de a jövő feladataira való mozgósítás jegyében ünnepeltük meg.

Most, az új bajnoki év kezdetén hadd mondjuk el, hogy a nyári felkészülés az élvonalbeli egyesületek többségénél kielégítő volt. Úgy gondoljuk, megteremtődtek az alapjai egy még kiegyensúlyozottabb, még színvonalasabb bajnokságnak, amelyben tovább fejlődhetnek válogatott játékosaink is. Hangsúlyozni kell azonban, hogy *az igazi eredmények csakis a további, a mindennapi kemény és következetes munkával fejleszthetők!*

Ismeretes, hogy a bajnoki rendszer bizonyos átszervezése ment végbe, melynek eredményeképpen az NB I létszáma 18-ra emelkedett. Ennek a változásnak a lényege: *több játékalkalom.* A tétre-pontra menő mérkőzéssorozat több fejlődési lehetőség a játékos számára, hogy a nemzetközi mérkőzésekre is jobban megedződjék. És több élmény a szurkolónak, aki számára a bajnoki mérkőzés nyújtotta szórakozás, élmény semmi mással nem pótolható.

Az új rendben az MNK és a Felszabadulási Kupa küzdelmei csoportmérkőzések keretében kerülnek megrendezésre. És egy új színfolt: a Felszabadulási Kupában az NB I-es csapatok csak 21 éven aluliakból álló együttest szerepeltethetnek.

Válogatott szinten továbbra is a jóváhagyott elvek és módszerek alapján történik a felkészülés. Legfontosabb feladat: helytállás a VB-selejtezőkön. Persze, nagyon fontos számunkra a jó szereplés a barátságos jellegű nemzetek közötti találkozókon is, amelyeken nagy lehetőség van a tapasztalatszerzésre, a válogatott tudásszintjének további emelésére. Utánpótlás válogatottunk — ezután már csak 21 éven aluliak szerepelhetnek benne — készül a soron következő EB-re, valamint az első ízben kiírásra kerülő tuniszi Világ Kupára. Ifjúsági válogatottunk pedig a jövő évi UEFA Tornára készül.

Befejezésül hadd mondjuk el, hogy az MLSZ tisztségviselői közül számosan tevékeny részesei vagyunk a nemzetközi labdarúgó élet különböző és igen nagy jelentőségű eseményeinek. Ott voltunk a különböző tanácskozásokon — mint az európai labdarúgó-vezetők tanácskozásán Marseille-ban, az UEFA kongresszusán, az UEFA szakbizottsági ülésein, számos két- és többoldalú nemzetközi tanácskozáson. Mindenütt azt tapasztaltuk, hogy a magyar labdarúgás helyzetét, fejlődését nagy nemzetközi érdeklődés kíséri. Mind több ország kezdeményezi a kapcsolatok felvételét, és persze a már régóta meglevők további elmélyítését. Az MLSZ elvi alapon álló, konstruktív és a kölcsönös érdekek megértésén nyugvó sportdiplomáciai tevékenysége elismerést és tiszteletet ébreszt. Elismerést kelt, hogy részt vállalunk a kontinens, de a világ labdarúgása gondjainak megoldásából, és a sportág továbbfejlesztésének munkájából. S számunkra megnyugtató, hogy most, amikor előtérbe került és egyre elmélyültebben foglalkoznak a fiatalok labdarúgásával, e munkában mi is részt veszünk. Első lépéseink közé tartozik, hogy a KISZ-szel, az Úttörőszövetséggel, az Oktatási Minisztériummal és más illetékes szervekkel együtt most dolgozunk a hazai gyermek- és ifjúsági labdarúgás fejlesztésével, programjának kidolgozásával.

Amikor tehát az új bajnoki év indulásakor várjuk a további lépéseket, a színvonal további emelkedését, látnunk kell azt is, hogy rengeteg a feladat, *ezek elvégzésére minden eddiginél több erőt kell bevetni.*

Krizsán József
az MLSZ főtitkára

VITA IDŐSZERŰ KÉRDÉSEKRŐL

Mi várható az új bajnokságtól?

Szerelmünkről, a labdarúgásról beszélgettünk. Egy kis „kerekasztal"-vitában arról ejtettünk szót: hol tartunk pillanatnyilag, az utóbbi esztendőben miben mutatkozott fejlődés, miben lemaradás, mi várható az új bajnoki évben, s milyen szakmai problémák foglalkoztatják az edzőket. Vendéglátónk az MLSZ-ben Baróti Lajos szövetségi kapitány, a három meghívott pedig Dalnoki Jenő, a Ferencváros, Kovács Ferenc, a Videoton és Keszthelyi Mihály, az MTK-VM vezető edzője volt.

Megváltozott szemlélet

Keszthelyi: Igazán csak az elismerés hangján lehet beszélni arról, ami az utóbbi évben a magyar pályákon történt. A küzdőszellem például még soha nem volt olyan óriási, mint amilyennel mostanában dicsekedhetünk. *Nincs megállás, szakadatlan a futás, a játékosok többsége a szívét adja a győzelemért.* A sok rohanáshoz szükséges alapokat persze az edzéseken szerzik meg, s a bajnoki mérkőzéseken pedig kamatoztatják. A mi csapatunk, az MTK-VM például nem egy mérkőzést fordított meg 0:1-ről. Az MNK-ban pedig úgy jutottunk tovább, hogy előzetesen 3:0-ra kikaptunk a Vasastól. Az akaraterő, az odaadó játékfelfogás pedig alapja lehet egy újabb előrelépésnek.

Dalnoki: Megváltozott a játékosok szemlélete, s ez nem kis dolog. *Ma már nem vitatéma az, hogy szükség van e sok munkára,* sok futásra, a követelményrendszerre. Nem véletlen például, hogy szinte ugrásszerűen fejlődött a játékosok állóképessége, szinte végig tudják rohanni a mérkőzést, s a fizikai képességek nagy mérvű fejlődését bizonyítják a különféle teszt mérések is, amelyeknek eredményei lényegesen jobbak, mint például két évvel ezelőtt. Most már ott tartunk, hogy a játékosok egyre többet bírnak.

Kovács: Amit két évvel ezelőtt elkezdtünk, annak lassan beérik a gyümölcse. Az az igazság, hogy nemcsak a játékosoknak, hanem az edzőknek is megváltozott a gondolkozása. Régebben sok mindent kétkedéssel fogadtak, morfondíroztak, aggályoskodtak, a nehézségeket keresték, nem pedig a megoldás lehetőségét, formáit. *Most pedig ott tartunk, hogy nemcsak elfogadták a különféle előírásokat, módszerbeli változásokat, hanem öntevékeny módon segítik az érvényesítését, sőt finomítását is.* Ez egyben azt is jelenti, hogy mindent lelkesebben, tudatosabban csinálnak, s ez hat a játékosokra is. Az eredmények főleg fizikai képzésben jelentkeznek. Játékosaink egyre alkalmasabbá válnak a korszerű, gyors ritmusú játékra, a nagy területen való szakadatlan mozgásra. Keményebbek, férfiasabbak a küzdelmek.

Baróti: Ez az év végleg meggyőzhetett bennünket arról, hogy a követelményrendszer bevezetése szakmai lökést adott az egész magyar labdarúgásnak. Most már magunk mögött hagytuk azt az időszakot, amikor néhányan felesleges kétkedéssel nehezítették az új előretörését, hatásfokának erőteljesebb érvényesülését. *Most már egyetértés van, az Edző Bizottságnak sokat segítettek az edzők,* ennek következtében alakult, formálódott a követelményrendszer is. Ma már az a helyzet, hogy az edzésmunka mennyisége jelentősen emelkedett. A játékosok megértették, hogy erre szükség van, de azért akadtak nehézségek. Az idősek egy része kezdetben akadékoskodott, vagy nehezen bírta a terhelést, a fiataloknak pedig nehéz volt megszokni azt, ami a nyakukba szakadt. De most már minden egyre gyorsabban megy majd.

Kevesebbet — több ismétléssel

Baróti: A nemzetközi élvonalhoz viszonyítva, sajnos még sok mindenben van lemaradásunk. Ezek közé tartozik, hogy a mieink nem elég járatosak az emberfogásban, nem értenek eléggé a labda szabályos, erőteljes megszerzéséhez, tehát a szereléshez, a kemény ütközéshez. És, sajnos a mi támadójátékunk nem elég gólerős. *Nevetséges dolog, hogy gólkirály legyen valaki tizenkilenc góllal!* A végrehajtó játékosok tehetetlensége persze összefüggésben van a mérsékelt középpályás játékkal is. Ha leszámítjuk a szabadrúgás gólokat, s a büntetőket, akkor kiderül, hogy középpályásaink nagyon kevés gólt rúgnak. *Bezzeg külföldön annál többször találnak hálóba azok, akik a második hullámmal érkeznek kapu elé.* Nálunk alig van távoli átlövés.

Kovács: Nagy egészében véve ez valójában így van. De a helyzet nem vészes, hiszen a mi támadójátékunk még mindig gólerősebb mint számos európai élvonalhoz tartozó külföldi csapaté. A régebbihez képest valamit fejlődtünk csatárjátékban is. Ez is közrejátszik abban, hogy *élvezetesebbek, izgalmasabbak a bajnoki mérkőzések.*

Baróti: Elég zsúfolt volt a tavaszi program, a sűrített mérkőzések alaposan igénybe vették a játékosokat. Nem volt túl sok idő a különféle technikai elemek gyakorlására, pedig erre nagy szükség lenne, mert a mennyiségi munkával nem tart lépést a minőségi képzés. A módszerben, az edzésfelépítésben akad kifogásolni való. Tájékoztató jellegű felméréseink azt bizonyítják: túlságosan sokrétű, *látványos, szórakoztató a gyakorlatozás, ahelyett, hogy célszerűbb lenne.* Arra gondolok, hogy hatásosabb lenne a technikai gyakorlatozás akkor, ha egy-egy edzésen *kevesebb gyakorlatot iktatnánk műsorba, de egy-egy technikai elemet hosszabb ideig súlykolnánk. Kevesebbet — több ismétléssel!* Megfigyelésünk szerint sokszor előfordul, hogy másfél órás edzés fele haszontalan mozgásanyaggal telik el. Hosszú a bemelegítés, kevés idő marad a főrész gyakorlására, speciális anyagok elsajátítására.

Dalnoki: Én is úgy gondolom, hogy minden eddiginél több gondot kellene fordítani a technikai képzésre, mert a különféle fogyatékosságok miatt nem elég hatásos, eredményes a csapatjáték. Mozgásban, főleg gyors, robbanékony megugrás közben a labda sokszor nem engedelmeskedik az akaratnak, a fiatal játékosok nem megfelelő technikai alapokkal kerülnek a felnőttek közé, így aztán ott nem elég a gyakoroltatás, hanem szükséges az oktatás, a tanítás is. *Elkeserítő például, hogy még neves, válogatott játékosaink lövőkészsége sem megfelelő.* Rossz testtartással, laza bokával rúgnak. Ezért pontatlan és nem elég erőteljes a lövésük. Sajnos, a minőségi változásra, az aprólékos munkára elég kevés az idő. *Mikor foglalkozzunk a játékosokkal, amikor egymást követik a bajnoki mérkőzések, a különféle kupatalálkozók, s a válogatott küzdelmek, s közben bizonyos edzésbeli kötöttségeknek is eleget kell tennünk.* Én nagyon tartok attól, hogy az új bajnoki évben lelassul a fejlődésünk, mert most már magasabb szintről indulunk, s amiben esetleg javulunk, az már nem lesz olyan szembetűnő.

Kovács: Valóban az a helyzet, hogy az előző évek tapasztalataihoz képest, az utóbbi évben ugrásszerűen fejlődtünk. De a jelenlegi helyzetből már nehezebb lesz az előbbre lépés, ez egy kicsit lassúbb folyamat lesz. Azt mondjuk, s valójában úgy van, hogy játékosaink többet futnak, gyorsabb ritmusú a játék, nos most ezt párosítani kell jobb, alaposabb technikai tudással. És az ötvözetet megteremteni nem könnyű feladat! *Fontos, hogy az edzésanyagot okosan, ésszerűen adagoljuk, úgy, hogy a játékosok megfelelő terhelése közben maradjon idő a technikai képzésre, új elemek tanulására.* Az újat pedig csak friss állapotban lehet elsajátítani! És még valamit. Hagyjunk fel az univerzálással, mások utánzásával. Vegyük át az élenjáróktól azt, ami valójában követendő, de maradjon meg az, ami a mi labdarúgásunkban sajátos, magya-

Az asztal körül balról: Baróti Lajos, Keszthelyi Mihály, Dalnoki Jenő, Németh Gyula, Kovács Ferenc (Záhonyi Iván felv.)

ros, jellemző, úgy, hogy érvényesülhessen a játékosok alkotó készsége, improvizációja.

Keszthelyi: Játékban kell fejlődnünk, egyéni és csapatjátékban. *Amit csinálunk az sokkal inkább ösztönös, ötletszerű, mint tudatos.* Bizonyos sablonok, variációk, játékmódok begyakorlására pedig feltétlenül szükség van. Csapatjátékunkat magasabb szintre kell fejleszteni, hatékonyabbá, erősebbé tenni. Tudatosság szempontjából nagyszerű példa a Dinamo Kijev esete. Ők remekül begyakorolták a 4—4—2-t, s ezt idegenben is bátran, higgadtan alkalmazzák, még akkor is, ha kezdetben az ellenfél vezet.. Félreértés ne essék, én nem a 4—4—2-mellett török lándzsát, hanem a tudatosság mellett. *A magyar csapatok közül a Fradi az, amely ezt a játékmódot úgy ahogy megközelíti, s képes a játékfelfogását rákényszeríteni az ellenfélre.*

Baróti: Ennek elérésében sokat segíthet az életszerű gyakorlás, a gondosan megválasztott és sokat sulykolt edzésanyag. Maradjunk a szovjet példa mellett. Számos esetben végignéztem a Szovjetunió különféle válogatott csapatainak edzését, láttam ifiket, felnőtteket, éppúgy mint az utánpótlás játékosokat. Nos, valamennyien gyakorolták azt, ami hasonlít a mi iramjátékunkra. Heten játszottak nyolc játékos ellen úgy, hogy mindenkinek az egész pályán kellett száguldoznia, megállás nélkül, s a labdát egyből, vagy legfeljebb két érintéssel nyomban tovább kellett adni, mégpedig rendszerint nagy távolságra. Az edző közben közelharcokra kényszerítette a játékosokat, keresztlabdákat, robbanékony megugrásokat igényelt. *Nem csoda, hogy ezek a húsz-huszonötperces, de rendszeres gyakorlatanyagok úgy beidegződtek a játékosokba, hogy a mérkőzések hevében, forró percekben is alkalmazni tudják. Bezzeg a mi 4×5 perces iramjátékunkban sok a kényelmesség, a lazaság.*

Sajátos feladatok

Keszthelyi: Az MTK-VM játéka sajnos, nem elég gyors. Sok a kényelmeskedés, a lassúság, a körülményesség. A felgyorsítás persze nem könnyű, de feltétlenül megoldásra váró feladat. Mire lenne szükség? Gyors futásra, gyors gondolkozásra, gyors technikai megoldásokra, gyors játékfelfogásra. Alig van olyan játékosunk, akikben ezek az erények maradéktalanul megvannak. *Az egyik legjobb játékosunk, Kiss Tibor például képes gyors gondolkozásra, labdatovábbításra, de nem tud elég gyorsan futni. És a többség így van.* S a bökkenő az, hogy a gyorsaság az emberrel született adottság, fejlesztése ugyan lehetséges, de viszonylag csupán kis mértékben. Egy lassú emberből nem lehet gyorsat faragni! Mi marad hátra? Képessé tenni a játékosokat kevés mozdulatból álló, gyors és biztos labdakezelésre, s kötelezni őket a labda gyorsabb továbbítására. Persze az sem mindegy, hogy melyik társukhoz adják a labdát. Azt kell szöktetni, akinek van területe futásra, s ugye bár a tempirózott átadások végrehajtása sem könnyű dolog.

Kovács: Félek az új bajnokságtól, pontosabban attól, nem tudjuk megismételni legutóbbi kitűnő teljesítményünket. Hátul és középpályán ugyan egységes a csapat, s képes további fejlődésre, számos variáns alkalmazására, de elöl bajok vannak, nincsenek megfelelő befejező csatáraim, vagy legalábbis kevés van, csupán három: Májer, Wollek és Szalmásy. Kutit operálták, egy ideig nem teljes értékű. Tieber sincs még rendben. Jankovics bevonult. Nagy II elöl nem elég eredményes, a fiatal Bruder még széttördeli a játékot. És sajnos Wollek egyre nehezebben tud eleget tenni a követelményeknek. Csatárlétszámhiánnyal küzdünk. Nem esünk kétségbe, de számolnunk kell bizonyos fajta nehézségekkel.

Dalnoki: További fejlődésre számítok, főleg játékban. Erre azért is szükség van, mert ellenünk megkétszerezett erővel küzdenek majd a csapatok, hiszen a bajnokot legyőzni mindig dicsőség. És, hogy ez minél kevesebbszer következzék be, nemcsak a védőjátékunkat kell biztosabbá tenni, hanem *ötletesebbé, gólerősebbé a támadójátékunkat is.* Az Üllői úton, de idegenben ellenfeleink rendszerint különös gondot fordítanak a védekezésre. Miként tudjuk megbontani a tömör védelem egységét? Súlypontáthelyezésekkel, szárnyjátékkal, távoli átlövésekkel, sok mozgással. Mi a góljaink nyolcvan százalékát a 16-oson belülről rúgjuk. Ezen a helyzeten változtatni kell, mégpedig az átlövések bátor alkalmazásával. *De bátorsága csak annak van, akinek önbizalma is van, mert tudja, ért ahhoz, amit csinál.* A végletekig gyakoroljuk majd a távoli lövéseket, hogy középpályásaink közül ne csak Nyilasi legyen eredményes, hanem Ebedli, Mucha, vagy a tehetséges Onhausz is.

Baróti: Az én legfontosabb feladatom az, hogy olyan válogatott csapatot formáljak, amely a VB-selejtezőkön helytáll. A válogatottak arra képesek, amit a klubjukban elsajátítanak. A mi közös edzéseinken nincs lehetőség fizikai képességek fejlesztésére, vagy a technikai tudás gyarapítására — hanem csupán összehangolásra, bizonyos csapatrész- és csapatfeladatok begyakorlására, taktikai variációk, sablonok elsajátítására. *Ezt a célt szolgálják majd azok a hétfői edzések, amikor a válogatott játékosok délelőtt és délután közösen gyakorolnak.* A válogatott keret egyébként nem változik, azokra támaszkodom, akik az előző válogatott mérkőzéseken helytálltak. Minden posztra van három jelöltem, akik közül a legjobb formában levőt küldöm pályára. Ősszel öt válogatott mérkőzést játszunk. Egyet itthon, a lengyelek ellen október 15-én, négyet pedig idegenben — Svédország, NDK, Görögország, Ausztria —, közülük a legfontosabb a görögök elleni VB-selejtező, október 8-án Athénban. Ezen a mérkőzésen hasznosítani szeretnénk Bozsik József tapasztalatait, amelyet a görög—lengyel mérkőzésen szerzett, valamint az NSZK—Görögország találkozó tanulságait, amelyeket filmszalagon rögzítettek. Lázasan készülődünk. *És sikert remélünk!*

A bajnoki rajt előtti „kerekasztal"-beszélgetést feljegyezte:

Németh Gyula

NAPIRENDEN...

Az új bajnoki év néhány fontos változást hoz mindannyiunk számára. Egyesületi vezető, edző, játékos — sőt bizonyos tekintetben a szurkoló is új helyzet elé kerül.

Ezek a változások az egész szakosztályi munkára hatással lesznek. Szükségessé teszik a megszokott munka bizonyos fokú átszervezését, áthangolását a felkészülésben, a mindennapi edzésmunkában, a csapatszervezési teendők ellátásában csakúgy, mint az utánpótlás folyamatosságának biztosításában.

Mire gondolunk?

Két dolgot említenénk csak ezzel összefüggésben: a megemelt létszámot, s azt, hogy a Felszabadulási Kupa küzdelem-sorozatában az NB I-es csapatok csak 21 éven aluliakat szerepeltethetnek.

Ez a két változtatás új feladatokat jelent élvonalbeli egyesületeink számára.

A létszámnak 16-ról 18-ra emelése első pillantásra nem tűnik világrengető eseménynek — pedig nagy dolog. Nagy dolog, mert növeli a tétmérkőzések számát. Azt jelenti, hogy a pontokért folyó küzdelemhez a felkészítésben és a mindennapi edzésmunkában kell megszerezni a több erőt.

A formábantartás bonyolult folyamatában meg kell találni az eredményesség további tényezőit. És van ennek a létszámemelésnek egy másik, nem kevésbé fontos oldala. Az a csapat, amely a lehető legjobb eredményeket akarja elérni — s melyik nem akarja? —, illetve az, amelyik el akarja kerülni a kiesési zóna nyomasztó légkörét — s melyik tanyázik szívesen az alsóházban? —, annak további erőfeszítéseket kell tennie.

Arra is gondolni kell, hogy a magasabb létszámú bajnokságban kevésbé válhat tragikussá egy-egy véletlen kisiklás, vagy meglepetés. De ugyanakkor a végső sikert csakis az állandó átlagforma biztosíthatja, az, ha nincsenek túl gyakori kilengések. Itt több a lehetőség egy-egy hiba korrigálására, de az állandó készenlétre nagyobb a szükség.

A sportszerű életmód, a munka megbecsülése, a becsületes részvétel az edzés minden fázisában minden eddiginél fontosabb követelmény.

A Felszabadulási Kupa népszerűségét, de jelentőségét is növelni fogja, hogy ez a *fiatalság tornája* lesz. Olyan lehetőség, amely egyrészt ráirányítja majd a figyelmet a legtehetségesebb fiatalokra, másrészt teret ad számukra a tétmérkőzéseken való szereplésre. A rutinszerzésre, s arra, hogy folyamatos legyen az utánpótlás az Európa-bajnokságra, amelyben mint ismeretes, ezután csak 21 éven aluliak indulhatnak. És az sem közömbös, hogy azok a fiatalok, akik kinőttek már az UEFA korból — az idei magyar UEFA-csapatból például jövőre csak egyetlen fiú játszhat már! — töretlenül fejlődhessenek tovább.

Úgy érezzük, ebben a változásban az a legnagyszerűbb és a legkecsegtetőbb, hogy az NB I-es egyesületek fiataljai új, pompás lehetőséget kapnak. Ha a vezetés feladata magaslatán áll, akkor az első csapat mögött meggyorsul a fiatalok fejlődése, s egyre többen kopogtatnak majd az ajtók előtt.

A szurkolók nagyon értékes ajándékot kapnak azzal az intézkedéssel, hogy a fővárosi NB I-es csapatok kettős mérkőzések keretében bonyolítják le a fordulók nagy részét a Népstadionban. Ezt az intézkedést az első pillanatban nem mindenütt fogadták teljes egyetértéssel. Napok alatt változik azonban a vélemény.

A saját pálya előnyének szétfoszlását vélik egyesek felfedezni ebben az intézkedésben.

Az egyik vezető klubunk mesteredzője így mondta el minap a véleményét erről a kérdésről:

„Én azt hiszem, nagyon nagy baj az, ha a saját pálya előnyét felnagyítjuk. Erre néhány évvel ezelőtt Magyarországon is volt példa. A lila-fehérek körében adtak ennek hangot elsősorban, úgyannyira, hogy végül a csapat is elhitte, hogy nem tud idegenben játszani. Aztán kiderült, hogy az idegenben való gyengébb szereplésnek más okai vannak. És az Újpesti Dózsa hétszer egymásután bajnokságot nyert, mert idegenben is jobb volt ellenfeleinél. Megmondjam, hogy miben látom én ezeknek a közös rendezvényeknek szakmai előnyét? Abban például, hogy nekem, aki minden időmet tulajdonképpen saját csapatom körében töltöm, módom lesz gyakrabban megfigyelni a konkurrenseket is. Azokat akiket egyébként csak akkor láthatok, amikor saját csapatommal kerülnek szembe. Ugyanezt elmondhatom a játékosokról is, akik legalább egy-egy félidőben megfigyelhetik meccsük előtt, vagy után a riválisokat. Megmondom őszintén én sokat várok ettől az újítástól. S ha mi, szakvezetők inkább azon törjük a fejünket, hogy mit lehet ebből profitálni, nem pedig a negatívumokat keressük, akkor többre megyünk."

S, hogy mit jelent mindez a szurkoló számára?

Ezt nem is kell bővebben ecsetelni.

A szurkoló egy esztendő leforgása alatt tucatnál több bajnoki mérkőzést láthat — mint eddig. Tájékozódhat a többiek játékáról, erejéről. Az erőviszonyok ismeretében tárgyilagosabban ítélheti meg szeretett csapata teljesítményét.

S ha feltesszük a kérdést, vajon mi haszna lesz ebből a sportágnak? — nem nehéz a válasz.

Megnövekszik az érdeklődés. Az elmúlt évek számtalanszor bebizonyították, hogy a kettős mérkőzések közönségének összlétszáma jóval, általában 25—30 százalékkal több, mint ha külön-külön rendezték volna meg. Az sem közömbös persze, hogy jelenlegi viszonyaink között a Népstadion az a sporttelep, amely a város bármely részéről jól közelíthető meg.

Ezek az intézkedések — s ezt jó tudni — csak akkor hozzák meg a várt eredményt, ha mindenki elvégzi a maga munkáját. Méghozzá a legmagasabb színvonalon. Ezt, a sportot szerető emberek — versenyzők és szurkolók, vezetők és szakemberek — az elmúlt hetekben Montreal eseményeinek tükrében világosan tapasztalhatták. Az olimpián csak azok a tehetségek állhattak fel a dobogóra, vagy kerülhettek a döntőkbe, akik rengeteg munkát fektettek esztendők mindennapjaiba.

Ennek az olimpiának az volt az egyik legfőbb tanulsága, hogy a tehetség, a sportág alapos ismerete és szeretete sem elég a győzelemhez — munka nélkül, szakadatlan munka nélkül, az eredményeket hozó összes tényező összhangja nélkül nincs dicsőség, nincs öröm. Se a sportoló, se a szurkoló számára.

Csak lehetőség van, s ezt maximálisan igénybe kell venni!

NB I-es játékosok sportszerűségi versenye

Kovács József nagy fölénnyel első

A Labdarúgás szerkesztősége az 1975—76. évi bajnokság előtt sportszerűségi versenyt hirdetett az első-osztályú játékosok között. A bajnokság őszi idénye után, s a küzdelemsorozat tavaszi idényének végén, tehát kétszer is megszavaztattuk az NB I-es klubok vezető edzőit. Arra kérve őket, adják szavazatukat az első három helyre.

Hazánkban először volt ilyen sportszerűségi verseny. Az ősszel a 16 edzőnél 26 játékos neve szerepelt a szavazólapon, közülük kilencet jelöltek az első helyre. Tavasszal, a bajnokság végén viszont 31 játékos kapott szavazatot, az első helyen pedig tizenegy.

Ősszel is és most is az első helyre rangsorolták Kovács Józsefet — többen is —, Rabot, Izsót és Fazekast. Csak ősszel állt az első helyen, s most nem került oda: Pintér, Kutasi, Bálint, Németh L. és Dunai III. Érdekesség, hogy az őszi első helyezettek közül Pintér, Kutasi és Németh L. most, a bajnokság végén még szavazatot sem kapott!

A sorrendet a szavazatok alapján alakítottuk ki, mégpedig úgy, hogy az első helyért három, a másodikért kettő, a harmadikért pedig egy pontot adtunk.

Összesen 96 pont került szétosztásra.

Ősszel a „próbaszavazáskor" Kovács József (Videoton) összesen 30 pontot kapott. Végeredményben természetesen csak a bajnoki év végén megtartott szavazás számít. Ekkor Kovács József „csak" 23 ponthoz jutott, de így is fölényesen **„Az NB I legsportszerűbb játékosa"** cím birtokosa.

Ősszel, a próbaszavazáskor ez volt a verseny élcsoportja:

1. KOVÁCS JÓZSEF (VIDEOTON)	**30 pont**
2. RAB TIBOR (FERENCVÁROS)	**10 pont**
3. FAZEKAS LÁSZLÓ (ÚJP. DÓZSA)	**7 pont**
4. BENE FERENC (ÚJP. DÓZSA)	**6 pont**

(A decemberi számunkban közölt eredményt később helyesbítettük.)

●

A bajnokság befejezése után a vezető edzők így szavaztak:

DALNOKI JENŐ (FERENCVÁROS):
1. Rab, 2. Kovács J., 3. Fazekas.

DÁVID RÓBERT (SALGÓTARJÁN):
1. Fazekas, 2. Kmetty, 3. Karsai.

ILLOVSZKY RUDOLF (VASAS):
1. Izsó, 2. Kovács J., 3. Pásztor.

KESZTHELYI (MTK-VM):
1. Fazekas, 2. Kovács J., 3. Csetényi.

KOVÁCS FERENC (VIDEOTON):
1. Kovács J., 2. Dunai III, 3. Fazekas.

KONTHA KÁROLY (SZEOL):
1. Szűcs, 2. Karsai, 3. Szabó S.

DR. LAKAT KÁROLY (HONVÉD):
1. Megyesi, 2. Fazekas 3. Szabó Gy.

MATHESZ IMRE (KAPOSVÁR):
1. Kovács J., 2. Márton, 3. Müller S.

MOOR EDE (TATABÁNYA):
1. Kovács J., 2. Kozma M., 3. Kovács B.

PÁLFY ANTAL (RÁBA ETO):
1. Kovács J., 2. Hegedűs, 3. Stolcz.

SÁROSI LÁSZLÓ (HALADÁS):
1. Karsai, 2. Pusztai, 3. Básti.

SZABÓ GÉZA (DIÓSGYŐR):
1. Kovács J., 2. Nyilasi, 3. Fükő.

SZŰCS JÁNOS (ZALAEGERSZEG):
1. Tóth Gy., 2. Bálint, 3. Pál.

SZŰCS GYÖRGY (BÉKÉSCSABA):
1. Tóth A., 2. Pásztor, 3. Borsó.

THOMANN ANTAL (CSEPEL):
1. Ruzsinszki, 2. Horváth Á., 3. Fazekas.

VÁRHIDI PÁL (ÚJP. DÓZSA):
1. Bene, 2. Kovács J., 3. Fazekas.

A bajnoki év végén kapott szavazatok alapján a sportszerűségi verseny

végeredménye:

1. KOVÁCS JÓZSEF (VIDEOTON)	23 pont
2. FAZEKAS LÁSZLÓ (ÚJP. DÓZSA)	12 pont
3. KARSAI LÁSZLÓ (VIDEOTON)	6 pont
4. BENE FERENC (ÚJP. DÓZSA)	3 pont
IZSÓ IGNÁC (VASAS)	3 pont
MEGYESI ISTVÁN (FERENCVÁROS)	3 pont
PÁSZTOR JÓZSEF (BÉKÉSCSABA)	3 pont
RAB TIBOR (FERENCVÁROS)	3 pont
RUZSINSZKI JÓZSEF (CSEPEL)	3 pont
SZŰCS LAJOS (BP. HONVÉD)	3 pont
TÓTH ANDRÁS (ÚJP. DÓZSA)	3 pont
TÓTH GYULA (ZALAEGERSZEG)	3 pont

13. **Dunai III** (Ú. Dózsa), **Kozma M.** (Bp. Honvéd), **Nyilasi** (Ferencváros), **Hegedűs** (Kaposvár), **Horváth Á.** (Haladás), **Pusztai** (Ferencváros), **Márton** (Kaposvár), **Bálint** (Ferencváros), **Kmetty** (Salgótarján) 2—2 pont.

22. **Szabó** (Tatabánya), **Szabó S.** (Haladás), **Kovács B.** (MTK-VM), **Fükő** (DVTK), **Csetényi** (MTK-VM), **Stolcz** (Rába ETO), **Básti** (Salgótarján), **Pál** (Bp. Honvéd), **Müller** (Vasas), **Borsó** (MTK-VM) 1—1 pont.

És mit mondtak a vezető edzők a legsportszerűbb játékosokról?

Kovács Józsefről

Kovács Ferenc: Székesfehérvárott mi nagyon jól ismerjük Jóskát, csendes, sportszerűen élő játékos. Nagyszerű sportember. Valóban az! Évek óta vagyok az edzője, de még egyszer sem láttam, hogy valakit megrúgott volna. Még véletlenül sem. A hangját is alig hallani. Olyan játékos, aki minden energiáját a csapat szolgálatába állította, s állandóan ura az idegeinek. Ideális tanítvány. Külön öröm, hogy nemcsak Székesfehérvárott ismerik így Jóskát, hanem az egész országban.

Illovszky Rudolf: Kovács ideális labdarúgó, olyan, aki nem a sportszerűség határát átlépve szerzi meg a labdát. A férfias összecsapásoknál is sportszerű, sohasem az erejében bízik — pedig abban is bízhatna...

Pálfy Antal: A „Fair Play" megtestesült mintaképe, mindig, minden helyzetben.

Fazekas Lászlóról

Várhidi Pál: Sportszerűsége közismert, annak ellenére, hogy gyakran nem kímélik az ellenfél védői. Nemegyszer többet van a gyepen fekve, mint lábon. Akkor is ura az idegeinek, s csak a labdával törődik, s azzal, hogy eredményesen játsszon.

Dávid Róbert: A nyugalom megtestesítője, a szabálytalankodás tőle igen távol áll, s ami külön is tiszteletreméltó: soha sem reklamál, pedig gyakran lenne rá oka.

Karsai Lászlóról

Sárosi László: Nem hiszem, hogy ismeri azt a szót, hogy erőszak. Pedig harcos játékos, nem kerüli a test-test elleni küzdelmet, a férfias összecsapásokat, de sohasem nyúl sportszerűtlen eszközökhöz. A labdát mindig úgy szerzi meg, hogy „ellopja", s nem úgy hogy elgázolja ellenfelét!

Kontha Károly: Játéka is megragadó, de elsősorban az a viselkedésmód, ahogy a legidegesítőbb helyzetekben is, a legszikrázóbb összecsapások közepette — ha szándékosan megrúgják! — ura az idegeinek. Nyugalma aranyat ér csapatának.

Lantos Gábor

Vélemények az új bajnoki évről

Magyarországon eddig 74 élvonalbeli bajnokság fejeződött be.

Amatőr korszak, 1901 és 14 között	13
Hadi bajnokság, 1916—19	3
Amatőr korszak, 1919—1926	10
Profi korszak	9
NB I, 1935—1944	8
Bp. I. o. bajnokság, 1945	1
NB I, folytatás, 1945—76	30
Összesen:	74

Ezek közül három egyidényes volt, az 1950. évi őszi, az 1963. évi őszi és az 1970. évi tavaszi.

Három bajnokság csak elkezdődött, illetőleg nem fejeződött be: 1944 őszén elindult az NB I küzdelme, amely a második világháború eseményei miatt hamar félbeszakadt, majd átalakult, az 1944. évi őszi hadi bajnokság lett a folytatás, de hét perc hiánnyal ez sem fejeződött be. Az ellenforradalom miatt félbeszakadt az 1956. évi NB I küzdelme is.

Összesen kilenc egyesület nyert eddig élvonalbeli bajnoki címet.

22-szer: FTC, Ferencváros TC (1903, 1905, 1906—07, 1908—09, 1909—10, 1910—11, 1911—12, 1912—13 — *ötször egymásután* —, 1925—26, 1926—27, 1927—28, 1931—32 — *100 százalékos, azaz vesztett pont nélkül* — 1933—34, 1937—38, 1939—40, 1940—41, 1948—49, 1962—63, 1964, 1967, 1968, 1975—76).

18-szor: MTK, Hungária, Bp. Bástya, Bp. Vörös Lobogó (1904, 1907 —08, 1913—14, 1916—17, 1917—18, 1918—19, 1919—20, 1920—21, 1921—22, 1922—23, 1923—24, 1924—25 — *kilencszer egymás után* —, 1928—29, 1935—36, 1936 —37, 1951, 1952, 1957—58).

16-szor: UTE, Újpest FC, Ú. Dózsa (1929—30, 1930—31, 1932—33, 1934—35, 1938—39, 1945, 1945—46, 1946—47, 1959—60, 1969, 1970 tavasz, 1970—71, 1971—72, 1972—73, 1973—74, 1974—75 — *hétszer egymásután).*

5-ször: Bp. Honvéd (1949—50, 1950 ősz, 1952, 1954, 1955).

5-ször: Vasas (1957 tavasz, 1960—61, 1961—62, 1965, 1966).

4-szer: Csepel, WMFC (1941—42, 1942—43, 1947—48, 1958—59).

2-szer: BTC (1901 — *100 százalékos* —, 1902).

1-szer: Nagyváradi AC (1943—44).

1-szer: Győri Vasas ETO (1963 ősz).

18 egyesület

Tizennyolc egyesület csapata vesz részt az NB I 1976—77. évi küzdelmében. Ilyen nagy létszám még sohasem volt az élvonalbeli bajnokságban. Igaz, 1945—46-ban 28 csapat küzdött az NB I-ben, de ezt itt figyelmen kívül hagyhatjuk, mert a két 14-es csoportban — Keleti és Nyugati csoport — indult a küzdelem, majd a „Legjobb 10" és a „Második 10" viaskodásával folytatódott, s így nem egyezik a mostanival. 17-es létszám egyszer akadt, 1947—48-ban.

„100 gólosok klubja"

1967 óta mindig az Újpesti Dózsa érte el a legtöbb gólt, *még akkor is, amikor nem nyert bajnokságot.* 1967: 89; 1968: 102 *(mindkétszer mint 2. helyezett)*; 1969: 83; 1970—71: 71; 1972—72: 78; 1972—73: 81; 1973—74: 75; 1974—75: 71; 1975—76: 79 *(mint 2. helyezett).*

Évek óta csökken a gólkirályok góljainak száma, s nem egy szakvezetőnk véleménye: *„szégyen az, hogy nálunk 19 góllal gólkirályságot lehet elérni."* Ennyit szerzett 1975—76-ban az első helyen végzett Fazekas László.

Most okvetlenül javulás várható, hiszen a mérkőzések száma 30-ról 34-re nőtt. A legutóbbi években csak az Újpesti Dózsa ért el 100-on felüli gólt. A 100 gólosok klubja nálunk így fest, a gólszám után a helyezési szám, a sor végén a mérkőzések száma.

147:	1. MTK, 1917—18	22
147:	1. Ú. Dózsa, 1945—46	26
140:	1. FTC, 1948—49	30
125:	1. Újpest, 1945 tav.	22
124:	6. FTC, 1941—42	30
121:	2. FTC, 1938—39	26
116:	1. MTK, 1918—19	22
113:	1. MTK, 1916—17	22
113:	1. MTK, 1919—20	28
113:	1. FTC, 1940—41	26
107:	1. Újpest, 1938—39	26
106:	1. Újpest, 1946—47	30
105:	1. FTC, 1931—32	22
103:	3. FTC, 1935—36	26
102:	2. FTC, 1936—37	26
102:	2. Ú. Dózsa, 1968	30
100:	1. Bp. Honvéd, 1954	26

A csúcsot tulajdonképpen az Újpesti Dózsa tartja. 1945—46-ban ugyanis az NB I küzdelmei két részletben kerültek sorra. Először két csoportban játszottak. Itt érte el a fent látható 147 gólt az Újpest, a legjobb 10 között újabb mérkőzést játszott, ezeken 37 gólt szerzett, s így végeredményben 36 mérkőzésen 184 gólos lett.

Vajon most, hogy 34—34 mérkőzést játszanak, lesz-e vagy lesznek-e 100 gólos csapatok az NB I-ben?

M. B.

A következőkben a játékosok beszélnek az új bajnoki évről.

A kölcsönadott ifi válogatott

Egyszerre az érdeklődés középpontjába került a jókötésű fiatal hátvéd, *Mater László.* Az UEFA Tornán két alkalommal is láthatták a tévénézők a balhátvédet. Előbb a Wales elleni csoportmérkőzésen, majd az UEFA Torna döntőjében. Különösen a népstadionbeli szereplése volt látványos. Fölényes biztonsággal őrizte az UEFA Torna gólkirályát, a szovjet *Nasztasevszkijt.* A Dinamo Kijev csatára egyszerűen nem tudott kibontakozni mellette, gólveszélyt pedig egyáltalán nem jelentett a magyar kapura.

— *Mater a jövő kitűnő felnőtt hátvédjeinek sorába emelkedhet* — mondta róla *Rákosi Gyula* szövetségi edző, a fiatalok szakvezetője. — *Minden feladatot meg tud oldani. Nem véletlen, hogy a tornán szerepelt magyar csapat tagjai közül a legjobb osztályzatot ő kapta tőlem. Az öt mérkőzésünkből négy alkalommal kapta az 5-öst, tehát a legmagasabb jegyet.*

A torna után *Kovács Ferenccel,* a Videoton vezetőedzőjével váltottunk szót Materről.

— *Fejlődőképes, tehetséges játékos, de még sokat kell tanulnia* — jellemezte a 18 éves hátvédet. — *Főleg arra kell ügyelnie, hogy a testi erejének jó kihasználása mellett jobban ügyeljen az indításokra, az átadásokra. A felnőttek között a mostaninál jóval több kell. Hogy töretlenül fejlődjön kölcsönadtuk a Kaposvári Rákóczinak. Azt hiszem életében most új szakasz kezdődik. Én is nagy érdeklődéssel várom, mit tud hosszú távon az első vonalban. Szurkolok érte. S ha majd visszatér a Videotonhoz, biztos, hogy sokkal több tapasztalata lesz. S ezt mi majd kamatoztatni akarjuk.*

Mathesz Imre, a Kaposvár mestere így vélekedett Materről: *Biztosra veszem, hogy megállja a helyét. Mi a bizalmat megelőlegezzük számára.*

V. B.

Egymásról — egy s másról

A labdarúgókhoz legjobban a sportmez illik. *Nyilasi Tiborhoz* is. Ezért volt tőle idegen a pizsama. Méghozzá délben, 12 órakor — az olimpia idején.

Szabadkozott is:

— Napok óta 39 fokos a lázam, s az ágyat nyomom. Remélem, nem sokáig. A gyepen sokkal jobban érzem magam...

— A tavaszi mérkőzések közül néhányon ezt nem lehetett észrevenni!

Látszott az arcán: érti a mondat élét.

— Valóban adós vagyok! Csapattársaimnak, edzőmnek és a közönségnek. Jobban is játszhattam volna. Idegileg és fizikailag is voltak nehézségeim. Ezért nem ment. Ezt a lázat leszámítva szerencsére most már minden rendben van. Megvannak a megfelelő győzelmi alapok. És erre nagyon is szükségem, szükségünk van, hiszen mi ismét bajnokságot akarunk nyerni, s jól szeretnénk szerepelni a Bajnokcsapatok Európa Kupájában.

Arra kérem, hogy időzzünk egy kicsit a bajnokságnál. Ami most következik.

— Mindig az aranyérmest akarja mindenki megverni. Biztos így lesz most is. A Videoton, az Újpesti Dózsa és a Vasas nagyon nagy ellenfél. Én legjobban az újpestiektől tartok. Nemcsak a 8:3 miatt, hanem azért is, mert nagyszerű csapat. Velük vívjuk majd a legnagyobb harcot. A Vasas? A rangadókon megmutatta oroszlánkörmeit. Nagyon együtt vannak. A Videoton? Ezüstérmesek voltak, nagyon jó bajnoki esztendőt zárva. De azt hiszem, most ezt nem tudják megismételni.

— Miért? Hiszen tele vannak jó játékossal...

— Ez igaz. Nekem különösen Kovács Jóska játéka tetszik. Bár megmondom őszintén, nem szeretek ellene játszani. Technikás, jól képzett labdarúgó, olyan, aki minden cselnek ismeri a fortélyát, így tudja, hogyan lehet megszerezni a labdát. Nagyon jó labdarúgó, de még jobb lenne, ha nem lenne „halvérű". Nem azt akarom mondani, hogy rúgjon, vágjon, csipjen, harapjon, hanem azt: élje bele magát a játékba — s úgy küzdjön.

— Ezt saját magának is tanácsolhatja...

— Igen. Tavasszal rám fért volna néhány mérkőzésen az ilyen felfogás. De ősszel más lesz. Az aranyéremért folytatott küzdelem kicsit felemésztette idegi tartalékaimat, s bizony nemegyszer elvesztettem a fejem. Reklamáltam, megjegyzéseket tettem, gesztikuláltam. Olyanokkal is vitatkoztam, akiket nagyon szeretek.

— A szövegelés persze nemcsak idegi alapon lehet, hanem egy felfogás, egy hit kifejezője, pontosabban: a „nagy játékos" megnyilvánulási formája.

— Volt, aki ugyanezt mondta. Most is az a válaszom, mint ami akkor: én nem vagyok „nagy játékos". A futballtudomány abc-jét éppen hogy csak tudom. Sokat kell még tanulnom, fejlődnöm. Én így szeretnék jó labdarúgó lenni! Lábbal és fejjel — s nem szóval, kifejezésekkel...

— S mit tesz azért?

— Most sajnos semmit, mert ágyhoz vagyok kötve, de ez csak egy-két nap kiesést jelent. Hamar bepótlom. Ezt gyorsan lehet. Mást már kevésbé. Például: felgyorsulni, jól megtanulni kapura lőni, ügyesen kezelni a labdát, veszélyesen kapura fejelni. Dolgos hétköznapok várnak rám.

A sikerért, az eredményért sokat kell tennie! És Nyilasi Tibornál az ágyhoz kötött tegnapok sem teltek-múltak kihasználatlanul: rendszerezte gondolatait — mit is kell tennie a jövőben? —, tervet készített az elkövetkezendő hetekre, hónapokra. Most már csak valóra kell váltania.

Nem lesz könnyű...

•

A jó hírnek mindig örül az ember. Annak is örömet okoz, aki kapja — és annak is, aki átadja... Kettős minőségben — mint újságíró, s mint „postás" — toppantam be Székesfehérvárra, *Kovács Józsefet* keresve. Edzésre készülődött, épp a cipőjét fűzte, amikor beállítottam. Nem kerteltem, a közepébe vágtam:

— Gratulálok Mister Fair Play...

Kutatva nézett rám, látszott a tekintetén, hogy azt hiszi: a nagy melegtől napszúrást kaptam! Ami persze nem lenne csoda... De aztán komolyra fordítottam a szót:

— Az első ízben kiírt sportszerűségi verseny aranyérmét hoztam — hírben...

Olyan mosoly terült el az arcán, mint annak a gyereknek, aki a rég óhajtott játékot végre megkapta. Kovács Jóska, a bajnokság legsportszerűbb labdarúgója lett. Az őszi idény végén, a 16 edző szavazatai alapján is első volt. A bajnokság végén ismét...

— Számított-e a győzelemre?

— Nem lennék őszinte, ha azt mondanám, hogy nem. Persze az az igazság, hogy én nem azért játszottam sportszerűen, hogy győzzek. Ilyen vagyok!

— Helyesebben ilyen volt... A bajnokság elmúlt, már sporttörténelem. Következik az 1976—77-es bajnoki esztendő.

— Így van. Már arra készülök, készülünk.

— Milyen elképzelésekkel?

Elgondolkodott, majd így válaszolt:

— Bizonyítani akarok, akarunk. Személy szerint azt, hogy nem véletlenül lettem a legsportszerűbb játékos. A következőn is versenyben szeretnék lenni az aranyéremért. Ígérhetem: sportszerűen küzdök majd, s ugyanúgy mint eddig, senkit sem fogok felrúgni, legázolni. Persze ez nem jelenti azt, hogy úgy élhetnek mellettem az ellenfelek, mint hal a vízben. Továbbra is keményen, a test test elleni küzdelmet szem előtt tartva játszom majd, a labdát szabályosan próbálom megszerezni. Becsúszással, megelőző szereléssel.

— Ehhez ritmusérzék kell...

— Persze.

És felnevetett.

— Azt hiszem, nem panaszkodhatom a ritmusérzékemre. És nemcsak a pályán...

— A táncparketten is!

— Fejen találta a szöget. Azt mondják, jól táncolok. Igaz, ritkán járok, de pillanatok alatt elsajátítom az új figurákat. Már a bongó is elég jól megy... S ennek a pályán is hasznát veszem.

— De térjünk vissza a táncparkettről a pályára... Kit tart — stílszerűen fogalmazva — a legrosszabb „partnernak"?

— Nyilasit! Nem szeretek ellene játszani. Nagyszerűen fedezi a labdát, alig-alig enged lehetőséget arra, hogy az ember megszerezze. Ha nekem kell fogni netántán majd a bajnokságban, akkor biztos, hogy nem árnyékként követem, hanem területet védek, lelesem a labda útját, s úgy szerzem meg.

— Ez nem könnyű.

— Egyáltalán, mi könnyű?! A bajnokság sem lesz az! Nagyon nehéz küzdelemsorozat elé nézünk. Az élmezőny nagyon kiegyenlített. Mi harcba indulunk újra az ezüstérem megszerzéséért. Az FTC biztos, hogy újra az aranyat akarja megszerezni és ott van még az Újpesti Dózsa, a Vasas és a Bp. Honvéd is. Nagy harc lesz a dobogós helyezésekért.

— Ebben Kovács Józsefnek is főszerep juthat...

— Igen. Éppen ezért most még nagyobb igyekezettel készülök, mint eddig. Az elmúlt hetekben, napokban sokat gyakoroltam a helyzetkihasználást. Súlykoltam a kapura lövést, s úgy tűnik, hogy mire kiöregszem, beérek, s megtanulok kapura lőni.

Újra nevetett. A kiöregedéstől még messze van... A beéréshez sokkal, de sokkal közelebb!

Lantos Gábor

A legközelebbi, a szeptemberi számunkban folytatjuk, illetőleg befejezzük „Az új NB I arcképcsarnoka" fényképsorozatunkat — 216 képpel, s a hozzájuk tartozó adatokkal.

Bezártuk a „Fejezetek a 75 éves MLSZ történetéből" cikksorozatunkat.

Részletesen ismertetjük az argentínai VB selejtezőinek menetrendjét.

Németh Lajos (Fábián I. felv.)

A kiesés réme kísértette

Nem egy betyár adta pandúrságra a fejét „öreg napjaira" a magyar labdarúgásban, de mindenik közül a legváratlanabb és tegyük hozzá, a legsikeresebb pálfordulás *Németh Lajosé* volt. Bizonyára sokan emlékeznek arra, hogy Németh annak idején az NB I B-ben gólkirályságot nyert. Természetesnek tűnt, hogy az első osztályba feljutott békéscsabai gárda csatárjátékát főként az ő eredményességére alapozza. Az „exgólkirály" azután a legjobbak között alapos meglepetéssel szolgált. Az őrizetére kirendelt „testőrök" őszinte megrökönyödésére, egy sorral hátrább húzódott, összeszedegette a labdákat, osztogatott és olykor, urambocsá — még a védelmet is kisegítette.

Hátsó régiókban mutatott eredményes kisegítő tevékenysége edzője tetszését is megnyerte. Olyannyira, hogy hamarosan Németh már hivatalosan is középpályásnak mondhatta magát. S ha egy veszélyes zónában tanyázó csapat lemond gólzsákjáról, akkor biztosra vehető, hogy Lajos a középpályán mindenért kárpótolja a csabaiakat.

Természetesen, aki egyszer már rákapott a góllövésre, az nem egykönnyen mond le megrögzött szokásáról. A békéscsabai közönség kedvence, a csatárból lett fedezet is bizonyára jó néhányszor megkeseríti még a kapusok életét. A múlt idényben például az utolsó fordulókra futott fel formája, amikor középpályásként három egymást követő találkozón háromszor is betalált az ellenfelek hálójába. Adjuk át most a szót a harminckét esztendős labdarúgónak, beszéljen ő terveiről, elképzeléseiről.

— *Elöljáróban hadd szögezzem le, egyelőre még meg sem fordul a fejemben a visszavonulás gondolata. Nagyon jól érzem magam új szerepkörömben és amennyire szerettem régen gólt rúgni, olyan lelkesedéssel zavarom most az ellenfelek góllövőit és hozom helyzetbe társaimat. Mondanom sem kell, sokszor feléled bennem a csatárvér. Büszke vagyok arra, hogy a múlt idényben olyan csapatok ellen voltam eredményes, mint a Videoton és a Dózsa. Nem titkolom, sok éjszakámon kísértett a kiesés félelmetes réme. Jó lenne végre megszabadulni a gondoktól, hiszen a magamfajta „idős" embernek már szüksége van a pihenésre és kerülnie kell az izgalmakat.*

Paróczai, Kerekes, Pásztor és a többi békéscsabai fiú készséggel tesz majd eleget Németh Lajos félig tréfás, félig komoly kérésének. Saját érdekében is.

A szavatossági ideje még nem járt le

Úgy tíz esztendeje, e sorok írója — gondtalan gimnazista lévén, bokros teendőitől tehette — a Fradi-pályán őgyelgett. A legendás időket átélt fatribünön üldögélve egy mindentudó vezérszurkoló atyai módon oktatgatott.

— *Jegyezd meg Branikovits László nevét. Az ifik gólkirálya. Mintha Flóriról kopírozták volna. Úgy is hívjuk, „kis császár". Én mondom, egy napon átveszi Alberttól a karmesteri pálcát.*

Ő mondta, én elhittem, pedig tévedett. Hiába, aki csalhatatlannak hiszi magát, könnyen hiteleveszett prófétává válik. Várakozással figyeltem László pályafutását, de a jövendölt vezéregyéniség szerepében csak nem sikeredett színre lépnie. Nagyszerű góljaival egymaga döntött el mérkőzéseket, hatszor a válogatottban is szóhoz jutott, Albert elárvult trónjának elfoglalásához mindez azonban kevésnek bizonyult. Sőt, tavaly egy sérülés következtében egy csapásra mindent elveszített. A gyógyulásra „előirányzott" hetekből hónapok lettek és *Dalnoki Jenő* elképzeléseibe legfeljebb csak csereként fért be. Az idény végén már sejtettük, Branikovits megválik a Ferencvárostól. Otthonától kellett megválnia, hiszen tizennégy évet töltött el az Üllői úton.

Alig ismertük meg először a Csepel piros-kék mezében. Furcsán hatott az új színösszeállítás. László nem szívesen nyilatkozott klubcseréjéről. Sebe még friss, és nyilván senkit sem akart bántani fölösleges vagdalkozással. Érthetően, inkább a jövőről beszélt, hiszen huszonhét évesen új életet kezdeni nem lehetetlen.

— *Aki járatos a sportban tudja milyen kellemetlen új fiúnak lenni. Kóczián Antalnak és játékostársaimnak is köszönettel tartozom, hogy segítenek eloszlatni aggályaimat. Játékommal igyekszem majd megszolgálni a beilleszkedést könnyítő megértést. Nem tudom milyen poszton számít rám edzőm, de bizonyára gólokat vár tőlem. Bajnokcsapatból egy kiesés ellen küzdő — de törekvő, elszánt — gárdába kerültem. Az alsóházból erős középcsapattá szeretnénk feltornászni magunkat. Személyes célom: gyorsan megtalálni helyemet a csepeli gépezetben, és minél többször eredményesnek lenni. Bebizonyítom, hogy Branikovits László „szavatossági ideje" még nem járt le. De nemcsak a zöld gyepen várnak nehéz erőpróbák. A negyedik évet végzem a Közgazdaságtudományi Egyetemen. Kemény vizsgák állnak még előttem. A kétfrontos harcra lelkileg felkészültem. Néhány évig még jó NB I-es futballista szeretnék maradni, később pedig vállalati tervezőként sem adom alább az első osztályú minősítésnél.*

Peszeki Jenő vágya

Milyen érzésekkel vág az első osztálynak Peszeki Jenő?

— *Kissé nagyképűen hangzik, de a feljutás bebiztosítása után „takarékra zárt" lelkesedéssel ünnepeltem önmagam. — Ha egy sportoló önelégült, beéri részeredményekkel, fejlődését veszély fenyegeti. Ha idő előtt feléli önnön hajtóerejét, telítetté válik, az előrelépés útja járhatatlan ösvénnyé szűkül. Két évvel ezelőtt már belekóstoltam az NB I-be. Semmihez sem hasonlítható, felejthetetlen érzés a Népstadionban, Újpesten vagy az Üllői úton labdarúgásunk színe-java ellen felvenni a harcot. Aki erőt és egy szikrányi tehetséget érez magában, ilyen élmények után nem érheti be többé alacsonyabb osztállyal.*

— Ez az érzés vezérelte, amikor a Dorog kiesése után Kispestre igazolt?

— *Önmagamnak mondtam volna ellent, ha visszautasítom a piros-fehérek meghívását. Dorogon is megértették ambícióimat és barátságban válhattunk el. Akkor még nem tudtam, hogy csak egy évre. A fővárosban a labdarúgók legkegyetlenebb ellensége, a porc állta útamat. Egy kerek évet ellopott tőlem. Hála a professzorok „mestervágásainak" a térdem rendbe jött. Visszatértem Dorogra…*

— *Váratlanul ért a gólkirályi cím elnyerése. Az utolsó előtti fordulóig nem hittem, hogy Pogányt és Jakabot megelőzhetem. Büszke vagyok arra, hogy mindkét lábbal rúgtam gólokat, sőt fejeltem is több mint tízet. A gólkirályságnak egyébként csak akkor tudnék szívből örülni, ha egyszer olyan mesterlövészeket utasíthatnék magam mögé mint Fazekas, Weimper vagy Nyilasi.*

Török Péter

Megtért, ígéretet tett

Kocsis Lajos hosszú évek óta az NB I egyik legellentmondásosabb játékosa. A tavaszi idény második felében vétett a klub szabályai ellen, s ezért eltiltották. Az őszi idényben újra pályára léphet, ha megemberelí magát, s ha olyan formában lesz, hogy a szakvezetők erre alkalmasnak tartják.

Először a Honvéd volt válogatott középpályásával beszélgettünk.

— *Sok tanulsággal szolgált számomra ez a nyár, úgy érzem sokat tanultam. Méghozzá a saját káromon.*

— Az igazán okos ember más kárán tanul — vetettük közbe. — Ha jól emlékezünk, néhány alkalommal már ígéretet tett arra, hogy megváltozik.

— *A harmincadik évembe léptem. Csak annyit mondok, igyekszem megtartani mindazt amit ígértem.*

Lakat Károly dr. ezt mondta Kocsisról:

— *Az edzéseken szorgalmas, július 20-án már elérte azt a súlyt, ami a számára a legoptimálisabb. Megpróbáljuk segíteni, hogy változtasson magatartásán. A jó Kocsisra szüksége lenne a Honvédnak. De ismétlem, csak a sportszerűen élő és dolgozó Kocsis Lajosra!*

— Tehát megkapja a zöld utat?

— *Igyekszünk mi vezetők valamennyien hatni rá! Kár volna, ha eltékozolná tehetségét.*

Vajon hányszor találkozunk ősszel a játékossal a pályán? Hányszor szerepel jól, s lecsitul-e körülötte a zaj? Egy bizonyos, nagyon jó futballista lehetne hosszú távon is, ha nagyobb volna a tartása a pályán és a pályán kívül is. Sokan és sokféle módon igyekeztek hatni rá, hogy változtasson magatartásán. Most újra lehetőséget kapott. Július 17-én töltötte be 29. életévét. Még néhány esztendőt játszhat az élvonalban.

Kocsis Lajos és Pál a Bajnokok Tornájának vándordíjával — 1975 nyarán

Végig játszotta a 2700 percet

A ZTE magasra nőtt csapatkapitánya, *Mihalecz István*, társaival együtt alaposan felkészült az új bajnoki évre. Van törleszteni valója neki is, társainak is. A zalaiak az elmúlt évben nem azt nyújtották, amit tudnak. Sokhelyütt hallottuk: „*Ha mindenki úgy játszott volna, mint Mihalecz, akkor nem így végeztünk volna.*" A beállós valóban sokat tett azért, hogy a zöld-fehérek végül is a középmezőny biztos tagjai lettek.

Mihalecz nyolc gólt szerzett beállós létére, s *Szőcs János* edző szerint, ha indításai pontosabbak lesznek, a legjobbak közé emelkedhet. A csapat egyetlen olyan játékosa, aki mind a 30 mérkőzésen az első perctől, az utolsóig ott volt a pályán.

— Mit vár az új idénytől?

— *A terveinkről már sok nyilatkozat hangzott el* — mondta Mihalecz. — *Idén szeretnénk előbbre lépni a bajnokságban. Ezt írja elő hároméves tervünk befejező része erre az esztendőre. Az ötödik idényt kezdjük az NB I-ben. Az eddigiek tulajdonképpen sikeresek voltak.*

— És Mihalecz Istvánnak van egyéni terve?

— *A legfontosabb, hogy a csapat fejlődjön, rukkoljon előbbre a táblázaton. Amit lehet mindent megteszek azért, hogy többre vigyük. Sok gólt szeretnénk rúgni, és minél kevesebbet kapni. Ezért én is igyekszem tenni valamit. Legutóbb jól ment a gólszerzés. Idén természetesen nehezebb lesz, mert jobban ügyelnek rám, különösen az ellenfél kapuja előtt.*

— Jól fejel, idén is láthatnak a szurkolók szép gólokat Mihalecztől?

— *Igen!*

Zoli előtt könnyebb játszani

A Haladás kapusállománya alaposan megcsappant. A tavaszi idény végén hivatalosan még öten voltak. *Szarka, Pálinkás, Békei, Kenesei* és *Mursits*. Most már csak Szarka és Békei van ott. Így döntött a szakosztály vezetősége. S érzésünk szerint helyesen. Nem vitás, hogy a két legjobb kapus maradt. S ha sorrendet kell megjelölni közöttük, akkor minden bizonnyal Szarkáé az elsőség.

— *Így igaz* — helyeselt Sárosi László, a csapat vezetőedzője. — *Zoli elnyűhetetlen. Augusztus 12-én múlt 34 éves, de még mindig kitűnő. Sajnos, az elmúlt bajnokságban sokszor hiányzott a háló elől. Most nagyon bízunk abban, hogy velünk lesz minden meccsen. Ha ő véd, akkor valahogy nyugodtabb vagyok a kispadon.*

— Kérjük mutassa be röviden a kapust, akitől sokat vár idén.

— *Tősgyökeres szombathelyi, aki már fiatal korában példát mutatott klubhűségből. Olimpiai válogatott létére, bár hívták nagycsapatokhoz, maradt a zöld-fehéreknél. Két év alatt nagyon sok jó tulajdonságát ismertem meg. Nem veszítette el a kedvét, s nem volt féltékeny egyik társára sem, sőt segítette őket.*

— Többször beszélt arról, hogy a Haladás akkor tudja tartani jó pozícióit, ha tovább erősödik a védelme. Most erre mód nyílik?

— *Az új bajnoki évben arra számítok, hogy védelmünk a mostaninál is biztosabb lesz. Ehhez Szarka nyugalma kell, amely átsegíti majd csapatunkat a nehézségeken. A fiúk is arra számítanak, Zoli előtt könnyebb lesz játszani. Bátrabban segíthetik a támadójátékunkat. S ez az előrelépés egyik fontos tényе lehet nálunk!*

Varga Béla

Fekete és Bíró (Záhonyi I. felv.)

„Az ellenfelek azért vannak..."

— Fekete Lászlóról, az Újpesti Dózsa fiatal középcsatáráról azt tartják: az egyik legszebb jövő előtt álló magyar labdarúgó. Igaz ez?

— *A jövendölés inkább a jósnők, a kuruzslók dolga. Én nem nagyon hiszek benne. A szép jövő egyik napról a másikra — akár egy véletlen sérülés folytán — máris kilátástalanná változhat...*

— A mostani bajnokságban azonban az Ú. Dózsa helyzete közel sem mondható kilátástalannak...

— *Legutóbb a hét, sorozatban megnyert bajnokság után ugyan harmadikok lettünk, mégis megmutattuk: figyelni kell ránk, sőt időnként már félni is lehet tőlünk.*

— Mi ma az Újpest legnagyobb erénye?

— *Az eredményes, gyors, lendületes támadójáték, s az a közel sem elhanyagolható tény, hogy a csapatban nemcsak a csatárok, hanem, ha úgy hozza a helyzet, a védők vagy a középpályások is feltalálják magukat a kapu előtt. Itt van például Kellner Jenő esete. A Vasas ellen legutóbb, jobbhátvéd létére 20 méterről akkora gólt lőtt, hogy állítólag van, aki még mindig tapsol... Szóval ha egy csapatban sokan tudnak gólt rúgni, az már nem lehet rossz csapat. Talán a zártabb, szilárdabb, hatékonyabb védekezésben kell javulni. Persze ezért mi, csatárok tehetjük a legtöbbet. Jóval nagyobb segítséget kell adnunk a védőknek, mint azt eddig tettük.*

— Hányadik helyre várja a csapatot?

— *Éppen úgy lehetünk bajnokok, mint ismét harmadikok. A mezőny annyira kiegyensúlyozott, s annyira nincsen egyértelműen legjobb, hogy akár egy plusz gól is bajnoki címet jelenthet!*

— S ha nem rúgják, hanem fejelik?

— *Értem a kérdést, s mindent megteszek majd azért, hogy továbbra is féljenek a fejemtől a védők. Kétszer kell rám nézni, hogy egyszer meglássanak, s a kapu előtt mégis én ugrom a legmagasabbra. Persze ez nem ördöngösség, csupán egy egyszerű trükk kérdése: mindig egy centivel magasabbra kell ugrani, mint a többiek...*

— Kik lesznek az Ú. Dózsa legnagyobb ellenfelei?

— *Én a Honvédtól és a nagyon feljavult Vasastól tartok leginkább. A Ferencváros és a Videoton mellett ők a legveszélyesebbek. No, persze erre is van egy elmélet: az ellenfelek azért vannak, hogy legyőzzük őket!*

„Mintha szentélybe lépnénk..."

„Nem vagyok még régi motoros az élvonalban, ezért szinte természetes, hogy minden idényre úgy készülök, mint annak idején életem első bajnoki mérkőzésére, mégis most valahogy minden olyan más. Érzem ezt a többieken is, különösen az idősebbek — Somogyi Jóska, Pozsgai, Földes — egy-egy megjegyzése, elejtett mondata sejteti: soha nem látott nagy bajnokság előtt állunk. Nekünk a legutóbbi bajnoki esztendő nem úgy sikerült, ahogy szerettük volna, ez a csapat sokkal többre képes annál, mintsem hogy a kiesés ellen küzdjön. De felesleges boncolgatni, ami elmúlt, nézzünk a jövőbe, bízzunk a jobb folytatásban. Az ETO életében több szempontból is sorsdöntő lesz ez az év. Új edző került hozzánk Palicskó Tibi bácsi személyében, aki a kemény munka apostola, nemhogy lazítást, kiengedést nem engedélyez senkinek, de ennek a gondolatát is kiveri a fejéből. Lehet, hogy sokan szigorúnak, esetleg szívtelennek tartják, de én azt mondom, ma már másként nem lehet, aki jól akar szerepelni, annak szenvedni, kínlódni is meg kell tanulnia. Sokat lendíthet a csapat kerekén az is, hogy az idén talán már a vadonatúj, hipermodern stadionunkban játsszuk bajnoki mérkőzéseinket. Úgy megyünk arra a pályára, mintha szentélybe lépnénk, a talajt csak a biliárdasztal simaságához lehet hasonlítani, a lelátókon pedig annyi ember fér el, hogyha mindenki egyszerre kiáltja a „Hajrá ETO"-t, akkor az talán még Komáromig is elhallatszik. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy megerősödött a csapat, tehetséges, fiatal játékosok kerültek hozzánk, akik egy csapásra felkavarhatják az állóvizet, pasztellszíneket keverhetnek az ETO legutóbbi, meglehetősen szürke palettájára. Egyszóval: nagyon bízom a jó szereplésben, remélem, hogy az első nyolc között végez majd a csapat. Erre minden reményünk meglehet, az alapozásunk nagyon jól sikerült, mindenkiben buzog a tettvágy, a bizonyítás láza 40 fok fölé emelkedett. Szakmai szempontból semmivel sem vagyunk gyengébbek, mint a szintén jó középcsapat címért harcoló vetélytársaink, ezt bizonyítja az is, hogy mi — a legutóbbi bajnokságban nyújtott gyenge szereplésünk dacára — a Ferencvárost és az Újpesti Dózsát is két vállra tudtuk fektetni. Márpedig ami egyszer sikerült, annak sikerülnie kell többször is, nem beszélve arról, hogy gyengébb képességű csapattól az újjászervezett, megizmosodott ETO-nak soha többé nem szabad kikapnia...

(Szokolai Lászlónak, a Rába ETO középcsatárának monológja)

„*Nekem most ez a nótám...*"

Egy új bajnoki esztendő kezdetének a ténye általában többféle érzést vált ki a játékosokból. Van aki elégedett, van, aki nem, akad, aki közömbös, de van olyan is, aki megváltást remél tőle. A legjobb példa erre **Siklósi Jánosnak,** az MTK-VM középpályásának beállósának az esete. Ez a hórihorgas, s mégis galambtermészetű fiú annak idején úgy jött az Egyetértésből a Hungária körútra, mint az akkori átigazolási időszak legnagyobb szenzációja, árfolyamát a legmagasabban jegyezték a képzeletbeli labdarúgóbörzén. Aztán ez a remek képességű játékmester a kudarc szinte valamennyi piruláját kénytelen volt lenyelni az azóta eltelt két esztendő alatt. Ebbe nagyon sok minden közrejátszott, sérülések sorozata súlytotta, új posztra került, csak a legritkább esetben adatott meg számára, hogy a koncertterem közepén, azaz a középpályán lépjen a közönség elé. Elkedvetlenedett, szinte belefásult a kilátástalannak látszó küzdelembe, egészen... Meddig is?

(„Az idei alapozásnak úgy vágtam neki, hogy mindent egy lapra tettem fel. Összeszorított fogakkal futottam, róttam a kilométereket, nem adtam volna föl a világ minden kincséért sem. Örökre szeretném elfelejteni azt a rossz két esztendőt, amit itt eddig eltöltöttem, egy nagyon szép harmadikkal ez talán sikerülne is. Tudom: minden csak tőlem függ.")

Hogy sikerül-e vagy sem, az még a jövő kérdése. Annyi biztos, hogy játéktudása alapján Sikinek — ez a beceneve — feltétlenül ott lenne a helye a csapatban akár a középpályán, akár beállósban. Csak feladnia nem szabad, mert akkor minden elveszett...

(„Ezt tudom én is, s minden erőmmel azon leszek, hogy többé ne legyen rajtam úrrá a kishitűség, a szomorúság. Nagyon szép emlékeim is vannak, hiszen játszottam tavaly minden olyan mérkőzésen, amelyen kiemelkedő sikert ért el a csapat. Salgótarjánban, Zalaegerszegen, a Csepel ellen, a Vasas elleni MNK diadalon. A világhírű jazz-rock énekesnek, Joe Cockernek van egy száma, amelyiknek a címe: Ne rágódj a multon, építsd a jövőt". Nekem most ez a nótám.")

Később elmondta még, hogy nemcsak a saját megújhodását, hanem az MTK-VM nagyfokú előrelépését is várja a bajnokságtól. „Az első öt között is lehet a csapat" — mondta — majd így búcsúzott:

(„Nagy évem kezdődik, nagy tervekkel, komoly feladatokkal. Még csak 28 éves vagyok, nem hagyom magam idejekorán leírni. Nagyon sok győztes MTK-VM-ben szeretnék játszani, hiszen ezzel nemcsak a közönségünknek, hanem egyszerre három nőnek is örömet szereznék. A feleségemnek, a kislányomnak és a keresztlányomnak. Ők ugyanis mindig így fogadnak: „No, győztetek?")

Lakat T. Károly

„Már merünk játszani”

Csepecz Jánost Esztergomból igazolta le évekkel ezelőtt az NB I-es Tatabányai Bányász. Jancsi ugyanis abban az időben a legtehetségesebb ifikapusok egyike volt, akinek a szakemberek kifejezetten nagy jövőt jósoltak. A fiatalember az elmúlt évek alatt védett ugyan jó pár NB I-es mérkőzésen, de sohasem tudott egyeduralkodó lenni a háló őrzésében. Mindez persze nem képességein múlt, sokszor inkább a körülményeken. Hol sok volt a kapus Tatabányán, hol meg a legjobb sorozat közepette jött egy-egy hosszan tartó sérülés. Egyszer a térdét rúgták szét, máskor a kezét, s mire felépült, megint a sor végére kellett állnia, a többi kapus mögé.

Télen, az alapozás alatt, ki tudja, hányadszor már, megint nekifeszült a munkának. Aztán az egyik edzésen egy védés közben, a fagyos talajon könyökkel ráesett egy kőre. Megvizsgálták, kórházba utalták s porccal megoperálták. Amikor kijött a kórházból, jelentkezett edzőjénél. Hogy folytatja a munkát. És folytatta. Tavasszal már védett. Nyolc találkozón, s — jól. Csak az utolsó meccset hagyta ki, előtte ugyanis megint megsérült.

Egy kánikulai edzésnapon látogattuk meg. A játékosok félmeztelenül futkároztak, mindenkiről szakadt a víz. Csepecz János melegítőben dobálta magát a lövések után. Nézni őt egymagában felért egy hőgutával.

— Hogyan bírja így ki? — érdeklődtünk a két edzés közötti szünetben.

— *Mindig így csinálom. El lehet viselni.*

— A négyből két kapus eltávozott Tatabányáról. Ez jelentős dolog az itt maradók szempontjából?

— *Természetesen. Négyen sokan voltunk. De így is meg kell dolgozni a helyért.*

— Tavasszal jó formában védett. Ősszel?

— *Azt hiszem, nem lesz baj. Csak ne jöjjön megint egy sérülés.*

— Túl vakmerő. Nem ez a baj?

— *Lehet. De egy kapusnál baj az is, ha „szerénykedik”.*

— Tavasszal már több meccsen is ügyesen focizott a csapat.

— *Igen. Megfiatalodott, tartása lett, s ami a fő, mernek játszani a fiúk. A szó igaz értelmében. Nemcsak vagdossák a labdát, hanem leveszik, körülnéznek, leteszik, játszanak vele. Ha ebben a felfogásban s szellemben játszunk továbbra is, nem kell a mezőny végén kullognunk jövőre sem. Sőt ...*

Csepecz — Szabó Gy. és Lakatos (Záhonyi I. felv.)

„Ott kell lennünk a középmezőnyben”

Világéletében imádta a labdát. Ha az ott volt az edzéseken, minden könnyebben ment, akkor szinte észre sem vette a munka mennyiségét vagy az idő múlását. A labda hiányában az erőnléti edzésekért sohasem rajongott. Ma sem hozza lázba a medicinlabda, a súlyzók vagy a gumikötél.

Edzője így beszél róla:

— Ha játékról van szó, kifejezetten nehéz az öltözőbe tuszkolni. Még ha sérült, akkor is beszállna focizni. Ha hagynám! A sok futástól eleinte szenvedett. Aztán később már minden zokszó nélkül csinálta. Pedig neki már nem volt könnyű átvenni az új, a megnövekedett követelményeket. Ma sem kér fel arra, hogy számára írjak ki plusz futótávokat, de semmiből nem húzza ki magát. Természetesen még ma is egyik egyénisége a csapatnak, s egy-egy találkozón nagyon sok múlik rajta. Persze akkor, ha odafigyel, ha hajt, ha küzd. Akkor magával tudja ma is ragadni a csapatot. Nos, ilyen szellemben futballozó Bástí Pistára még ma is szüksége van az együttesnek.

Ennyit elöljáróban a szőke középpályásról. Aki 32 éves, készül csapatával az új bajnoki idényre, s nagyon ügyel arra, hogy munkájában minél kevesebb kivetnivalót lehessen találni. Körülötte ugyanis lassan „fogynak” a régi játszótársak, egyre több a fiatal legény, akik árgus szemmel figyelik az idősebbeket. Sőt, nem egy példát is vesz róluk. Tehát nem mindegy, mit tanulnak tőlük.

Pista már nem mai gyerek, tudja, hogyha versenyben akar maradni a csapatbakerülésért, akkor azért kell tenni egyet s mást. S ő még játszani akar. Terveit így fogalmazta meg: *„Ameddig bírom, játszani szeretnék. De nem tovább. Ha van nálam jobb, ha nyűg leszek, félreállok. Nem várom meg, amíg kikiabálnak a csapatból. Az elmúlt bajnoki évet a mezőny közepén zártuk. Azt hiszem, ez a társaság képes lesz ugyanezt megismételni jövőre is. Javítanivaló persze akad. Hát majd nekilátunk ...”*

Mégis eljött a jubileum

Öt évvel ezelőtt elbúcsúzott a Dunaújvárosi Kohász az NB I-től. A meglehetősen szomorú elválás különösen egy játékost keserített meg. A jobbhátvédet, *Formaggini Károlyt*. A védőjátékos ugyanis szép jubileumhoz érkezett, a búcsúmeccsen szerepelt 149-szer NB I-es találkozón.

Nos, akkor úgy tűnt, a jubileumból már nem lesz semmi. A Kohász a következő évben nem tudta visszaverekedni magát a legjobbak közé, sőt a következőben sem. Az évek haladtak, a hátvéd közeledett a harmincadik életévéhez, majd el is hagyta. Együttese pedig továbbra is a második osztály kenyerét ette.

A klub nagyon rendes volt a fiúhoz, ugyanis a kiesés után a hiányzó egy mérkőzés ellenére megülte azt a bizonyos jubileumot. Mindez nagyon jólesett a labdarúgónak, de ezután mindig egy kicsit adósnak érezte magát. S egyre többször gondolt arra, hogy neki ott kell lennie azon a bizonyos 150. NB I-es mérkőzésén is a Dunaújvárosi Kohász csapatában. Mert ott akart ünnepelni, nem másutt. Máshová ugyanis hívták. Ő azonban maradt. Jól érezte magát a városban, otthon érezte magát a klubjában, s nem kívánkozott el onnan. S noha teltek felette az évek, mindig erőssége volt együttesének. Az edzéseken keményen, becsületesen dolgozott, a mérkőzéseken pedig mindig szívvel, lélekkel küzdött, korszerűen, határozottan játszott.

Az elmúlt évben súlyos sérülést szenvedett, s porcműtéten esett át. Fél évet kihagyott, aztán újból hatalmas energiával munkához látott s visszaküzdötte magát a csapatba. A csapat pedig öt év után az NB I-be.

— Hitte, hogy eljön majd ez a nagy nap? — kérdeztük a hátvédtől.

— *Eleinte bizony nem nagyon* — mondta. — *Aztán kezdtem bizakodni, s az utolsó két évben már kezdtem hinni is a felkerülésben. Egyre jobban összerázódott együttesünk Palicskó Tibi bácsi alatt. Jó volt a szellem, töretlen a győzniakarás, s mindennek meglett az eredménye.*

— S mi lesz az NB I-ben?

— *Felmérve az erőviszonyokat, úgy érzem, bent tudunk maradni.*

— Formaggini Károly bírja majd a versenyt?

— *Jó a kondícióm, bírom a legnagyobb megterhelést is. Ha megkapom a bizalmat, mindent megteszek, hogy jól szolgáljam a csapatot. 32 éves vagyok, jó lenne még egy évet élvonalban játszani.*

Formagginit ismerve mindez nem csupán óhaj. Ő tesz is érte.

Várkonyi Sándor

Török Péter (Záhonyi I. felv.)

Bekerülni a VB csapatba

Török Péter, a Vasas 25 éves válogatott játékosa valamikor régen szélsőként kezdte labdarúgó-pályafutását. Erre az időszakra kevesen emlékeznek, talán csak akkor rémlik fel valami a szurkolókban, amikor Peti, vagy Dara, ahogy becézik, elszáguld a szélen. Aztán jól, vagy rosszul beadja a labdát. Az utóbbi hónapokban mintha javult volna az arány a jól beadott labdák javára.

Török a mostani rajtig 181 bajnoki mérkőzést játszott a Vasasban. Hat gólt rúgott az ellenfelek hálójába, kettőt pedig a sajátjába. Tizenhétszer játszott a magyar válogatottban, rövidebb-hosszabb kihagyások után az idén négyszer öltötte magára a címeres mezt.

A kánikulai nagy melegben edzés végén beszélgettünk. Még alig pihente ki a követelményrendszer hosszú távfutásának fáradalmait.

— Mit vár a csapattól az új bajnoki évben?

— *Most, hogy látom a fiúk lelkesedését, mindenki nevében nyugodtan mondhatom, nem fog előfordulni velünk még egyszer az elmúlt két esztendő őszi gyenge szereplése. Biztos vagyok benne, hogy csapatunk az idén előrelép, és megszerzi az első négy hely valamelyikét. Kitűnő most nálunk a kollektív szellem, s egyre jobban bírjuk a terhelést, túl vagyunk azon, hogy kétségbe vonjuk az intenzív edzésmunka szükségességét.*

— Mit vár önmagától?

— *Úgy érzem, ismét egyenesben vagyok. Magamnak köszönhetem, hogy gyengébben ment a játék, lelassultam. De túl vagyok rajta. Ismét élvezem a játékot, merek sokat és gyorsan szaladni és beadni.*

— Sokat gyakorol?

— *Szinte minden délelőtt. Speciális gyakorlatokat végzek, s ez meg is látszik a teljesítményemen. Gyorsaságomat pedig úgy szereztem vissza, hogy szöges cipőben végzem a futógyakorlatokat.*

— Válogatottság?

— *Ha már visszakerültem, minden vágyam, hogy biztosítsam továbbra is a helyemet. Szeretnék bekerülni a VB-csapatba.*

Ismét őszi fellendülés?

A Diósgyőr az elmúlt két bajnoki év alatt szinte hajszálpontosan megismételte teljesítményét. Ősszel nagyszerűen szerepelt, összegyűjtött annyi pontot, hogy tavasszal, amikor jött a visszaesés, végül mindkétszer sikerült megúsznia a kiesést. Az őszi kitűnő teljesítményeknél *Oláh Ferenc* középpályás neve csupa nagybetűvel szerepelt. A 25 éves játékos ilyenkor mindig magával ragadta csapatát. Tavaszra viszont ő is elfáradt, és beleszürkült a középszerűségbe.

— Mi az oka a rapszodikus szereplésnek?

— *Nehéz magyarázatot találni rá, talán az őszi jó játék után egy kicsit fejünkbe száll a dicsőség, s azt hisszük, hogy tavasszal minden megy majd magától. Pedig nem vagyunk mi olyan rossz csapat, mint ahogy azt jelenlegi helyezésünk mutatja.*

— Mi lesz ebben a bajnoki évben?

— *Jól jött a pihenő, nagyon kellett valamennyiünknek, hiszen idegileg és fizikailag is elfáradtunk tavasszal. Megtört bennünket a sikertelenség. Mi erőből futballozunk, viszont ha nincs meg hozzá a kondíció, akkor nem megy a játék. A nyári felkészülés alatt ismét összegyűjtünk annyit, hogy ősszel újra fellendülés következzék.*

— Hányadik helyre várja a csapatot?

— *Több fegyelemmel, több lelkesedéssel talán nyolcadikok vagy tizedikek lehetnénk.*

— Mit ígér Oláh Ferenc?

— *Tudom, hogy többet vártak tőlem, szeretnék megfelelni a várakozásnak, jobban, okosabban játszani, mint eddig. Úgy érzem, technikailag visszaestem, ezért sokat foglalkozom a labdával. A középpályán sokat kell futni, ezért igyekszem az erőnlétemet is fokozni. Ígérem, hogy játékostársaimmal együtt mindent megteszünk annak érdekében, hogy jövő tavasszal ne kelljen harmadszor is szégyenkeznünk.*

Szeretne beállóst játszani

A SZEOL — hála az átszervezésnek — megmenekült a kieséstől, így a Tisza-parton a következő bajnoki évben is NB I-es mérkőzést láthatnak a szurkolók.

— *Szeretnénk ezt a szerencsét megragadni* — mondta dr. *Vass Ferenc*, a szegediek hórihorgas csatára. — *Remélem, játékostársaim túl vannak az izgalmakon, kipihenték a kiesés ellen folytatott küzdelem idegfáradalmait. Biztos vagyok benne, hogy az NB I hátsó sorának ez a hígulása kedvez majd nekünk, s könnyebb lesz kiharcolni a jövő évben a bentmaradást. Nyugodtan mondhatom, hogy nem rossz az átigazolásunk sem. Kőműves Tatabányáról, Gyovai az Újpesti Dózsától, Egervári a Bp. Honvédtól került hozzánk. Velük mindenképpen megerősödtünk. Bár nem lehet tudni, hogyan fognak majd beilleszkedni a csapatba, igyekszünk segíteni őket. A környékről is igazoltunk sok fiatal, tehetséges gyereket, ők azonban még a jövő ígéretei. Biztos vagyok benne, hogy egy év múlva ismét készülődhetünk a soron következő NB I-es évadunkra.*

Vass doktor régi név az NB I-ben. Lassan eljár fölötte az idő, 29 éves. Százhetvenhét bajnoki mérkőzésen játszott és negyven gólt szerzett. Fiatalabb éveiben nagy tehetségként tartották számon. Jól cselezett, fejjel és lábbal egyaránt kiemelkedett társai közül. Ahogy teltek az évek, játéka úgy lett meggondoltabb. Most már jobban vigyáz magára. Ennek az lett a következménye, hogy kevesebbet kerül helyzetbe, s így kevesebb gólt lő.

— *Lassan gondolok a jövőmre. Elvégeztem az egyetemet, de két évet szeretnék még játszani. Úgy tervezem, hogy ismét hátrahúzódom beállósnak. Bár minden évben úgy szoktam indulni, aztán ahogy megkezdődik a szezon, a csatársorban találom magam. Szívem szerint azért hátul szeretnék játszani.*

Boross Dezső

AZ ÚJ BAJNOKSÁG ARCKÉPCSARNOKA

CSEPEL

(Szül. idő, hely, testmagasság, súly, anyaegyesület, NB I-es mérk., gólok száma, válogatottság, gólok sz.)

BRANIKOVITS LÁSZLÓ
1949. 12. 18. Bp.
178 cm, 74 kg.
Bp. Postás
200 m., 64 g.
Válogatott:
6 m., 1 g.

BURONYI TIBOR
1951. 8. 1. Bp.
172 cm, 69 kg.
91 m., 10 g.
Csepel

CSORDÁS KÁROLY
1946. 5. 10. Páty.
171 cm, 73 kg.
Páty
167 m., 46 g.

GODÁN LAJOS
1952. 1. 21. Bp.
180 cm, 68 kg.
Szigetszentmiklós
81 m., 2 g.
Válogatott: 1 m.

GONDOS GÁBOR
1954. 7. 2. Bp.
175 cm, 69 kg.
Csepel
7 m.

GULYÁS SÁNDOR
1948. 6. 4.
Simonfa.
180 cm, 73 kg.
Kaposvári Vasas
168 m., 28 g.

HAJDÚ LAJOS
1947. 11. 30.
Lentikápolna.
178 cm, 68 kg.
Nagykanizsai Bányász
87 m.

HUNYADI LÁSZLÓ
1947. 11. 17.
Csepel.
183 cm, 84 kg.
Csepel
188 m., 9 g.

KACSÁNYI ISTVÁN
1957. 1. 11. Bp.
174 cm, 67 kg.
Csepel
11 m., 1 g.

KARALYOS ISTVÁN
1953. 10. 2. Bp.
171 cm, 65 kg.
Csepeli Papír
51 m., 5 g.

KATONA LÁSZLÓ
1955. 5. 31. Bp.
184 cm, 74 kg.
EVTK

DR. LÉVAY TIBOR
1949. 4. 12. Bp.
181 cm, 85 kg.
Bp. Honvéd
42 m.

OZSVÁTH KÁROLY
1954. 7. 31. Bp.
169 cm, 62 kg.
Csepel
53 m., 2 g.

RUZSINSZKI JÓZSEF
1946. 1. 18.
Cegléd.
180 cm, 78 kg.
Ceglédi VSE
219 m., 1 g.

SOMOGYI MÁTYÁS
1953. 10. 29.
Tököl.
174 cm, 67 kg.
Tököl
54 m., 4 g.

VARGA MIKLÓS
1951. 10. 13.
Fábiánháza.
178 cm, 68 kg.
Vecsési Vízép.
160 m., 18 g.

VELLAI ISTVÁN
1945. 11. 14.
Csepel.
178 cm, 77 kg.
Csepel
295 m., 11. g.
Válogatott: 1 m.

WÉBER ANTAL
1953. 10. 1. Bp.
179 cm, 76 kg.
Csepel
47 m., 2 g.

DUNA-ÚJVÁROS

BADI MIKLÓS
1954. 7. 18.
Perkáta.
178 cm, 72 kg.
Dunaújváros

BARTÓK ISTVÁN
1952. 9. 17. Ózd.
170 cm, 68 kg.
Dunaújváros
36 m., 6 g.

BÓDI ZOLTÁN
1950. 11. 6. Bp.
171 cm, 69 kg.
Bp. Honvéd
45 m., 6 g.

BOROMISSZA LAJOS
1950. 12. 22.
Mágócs.
184 cm, 77 kg.
Mágócsi Tsz
19 m.

FAJKUSZ LÁSZLÓ
1952. 4. 15.
Naszály.
175 cm, 70 kg.
Rába ETO

FAJT LÁSZLÓ
1946. 8. 21. Bp.
182 cm, 75 kg.
Kőbányai Textil
32 m.

FORMAGGINI KÁROLY
1944. 5. 13.
Reichenb.
178 cm, 70 kg.
MTK
147 m., 5 g.

JUDIK PÉTER
1954. 8. 18. Bp.
180 cm, 72 kg.
KSI

KÁNTOR SÁNDOR
1952. 10. 11.
Mosonm.
180 cm, 76 kg.
Gödöllői Ganz Vasas

KLEMENT ANDRÁS
1955. 10. 2.
Meggyesegyh.
178 cm, 62 kg.
Meggyesegyháza

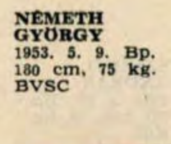

MAJZLINGER SÁNDOR
1948. 6. 9. Baja.
188 cm, 74 kg.
Bajai Bácska

MÁRTHA SÁNDOR
1947. 8. 10.
Békéscsaba.
180 cm, 78 kg.
Békéscsabai Gyárép.
126 m., 33 g.

NÉMETH GYÖRGY
1953. 5. 9. Bp.
180 cm, 75 kg.
BVSC

STALLER JÁNOS
1959. 1. 31.
Székesfeh.
178 cm, 77 kg.
Gödöllői Vasas
2 m.

SZEPESI LÁSZLÓ
1949. 12. 21. Bp.
188 cm, 84 kg.
BEAC
21 m .

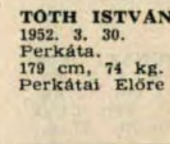
SZÜCS JÁNOS
1955. 11. 6. Füköd.
173 cm, 70 kg.
Forrói Spartacus

TIMÁR DEZSŐ
1949. 7. 24.
Egyházasf.
188 cm, 80 kg.
Soproni Textil

TÓTH ISTVÁN
1952. 3. 30.
Perkáta.
179 cm, 74 kg.
Perkátai Előre

HALADÁS

BÉKEI VILMOS
1950. 4. 29.
Bátaszék.
182 cm, 74 kg.
Haladás
13 m.

DOBÁNY LAJOS
1955. 8. 4.
Hatvan.
172 cm, 66 kg.
Celldömölki VSE
11 m., 2 g.

FARKAS LÁSZLÓ
1946. 12. 9.
Szombathely.
178 cm, 78 kg.
164 m., 43 g.

FEDOR SÁNDOR
1949. 9. 12. Bp.
172 cm, 67 kg.
Ú. Dózsa
20 m., 2 g.

FISCHER LÁSZLÓ
1956. 4. 17.
Várpalota.
176 cm, 71 kg.
Pét
31 m.

HALMOSI ZOLTÁN
1947. 6. 26.
Bozzai.
174 cm, 81 kg.
Haladás
211 m., 13 g.
Válogatott:
8 m., 1 g.

HAUZER TIBOR
1951. 11. 8.
Farkasgyepü.
178 cm, 68 kg.
Pápai Textil
74 m., 12 g.

HORVÁTH ÁRPÁD
1948. 1. 21. Bp.
184 cm, 85 kg.
Gamma
133 m., 6 g.

HORVÁTH IMRE
1951. 2. 23. Bucsu.
168 cm, 69 kg.
Haladás

HORVÁTH ZOLTÁN
1951. 10. 12.
Sárvár.
168 cm, 66 kg.
Szombathelyi AFIT
60 m., 4 g.

KEREKI ZOLTÁN
1953. 2. 26.
Kőszeg.
182 cm, 77 kg.
Kőszegi LATEX
67 m., 4 g.
Válogatott: 3 m.

KISS GYÖRGY
1957. 1. 14.
Petőkenye.
174 cm, 72 kg.
Haladás
27 m.

KIRÁLY FERENC
1952. 6. 20.
Szombath.
176 cm, 73 kg.
Szombath.-i Spartacus
112 m., 24 g.

KOVÁCS LÁSZLÓ
1956. 6. 4. Bp.
176 cm, 73 kg.
Haladás
37 m., 1 g.

KULCSÁR FERENC
1948. 9. 19.
Szombath.
176 cm, 64 kg.
Haladás
153 m., 11 g.

MOLNÁR JÓZSEF
1956. 9. 3.
Szombath.
180 cm, 80 kg.
Pécsi Sportiskola

SEBESTYÉN PÉTER
1952. 8. 25.
Pernye.
171 cm, 69 kg.
Szombathelyi SE
6 m.

SZARKA ZOLTÁN
1942. 8. 12.
Csorna.
176 cm, 72 kg.
Szombathelyi Dózsa
192 m.

MTK-VM

BORSÓ JÁNOS
1953. 4. 18. Pécs.
185 cm, 80 kg.
MTK
128 m., 23 g.

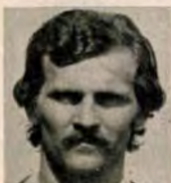
BRÜNYI BÉLA
1948. 4. 12.
Maglód.
186 cm, 80 kg.
MTK
51 m.

BURG LÁSZLÓ
1955. 6. 5. Bp.
178 cm, 63 kg.
MTK
21 m.

CSETÉNYI CSABA
1943. 5. 9.
Kalocsa.
179 cm, 72 kg.
Sashalom
281 m., 6 g.

CSORNA LÁSZLÓ
1951. 11. 15.
Szőny.
176 cm, 68 kg.
Almásfüzitői Timföld
132 m., 2 g.

GÁSPÁR JÓZSEF
1955. 6. 28. Bp.
177 cm, 73 kg.
Gránit
15 m.

HORÁK KÁLMÁN
1952. 11. 8.
Kiskunlach.
173 cm, 65 kg.
Kiskunlacháza

KISS TIBOR
1949. 10. 11. Bp.
180 cm, 78 kg.
Bp. Spartacus
174 m., 44 g.
Válogatott: 3 m.

KŐHALMI ISTVÁN
1951. 7. 23. Bp.
173 cm, 65 kg.
Vasas
22 m.

KORITÁR LAJOS
1949. 6. 15. Bp.
170 cm, 74 kg.
MTK
128 m., 27 g.

KOVÁCS BÉLA
1952. 8. 9. Bp.
173 cm, 73 kg.
Alberttelepi Bányász
129 m., 19 g.

KUNSZT JENŐ
1952. 2. 2. Bp.
173 cm, 72 kg.
III. ker. TTVE
156 m., 27 g.

LIPTÁK JÁNOS
1953. 8. 8.
Békéscsaba.
183 cm, 73 kg.
Békéscsabai MÁV

NYIRŐ ISTVÁN
1945. 6. 27.
Tamási.
175 cm, 69 kg.
Láng
87 m., 1 g.

PALICSKÓ TIBOR
1950. 9. 29.
Sárospatak.
178 cm, 71 kg.
MTK
12 m.

SIKLÓSI JÁNOS
1948. 9. 16.
Soroksár.
185 cm, 83 kg.
Egyetértés
132 m., 18 g.

SZIGETI ANDRÁS
1953. 8. 27. Bp.
183 cm, 78 kg.
KSI
84 mérk.

TAKÁCS LÁSZLÓ
1947. 11. 4. Bp.
178 cm, 72 kg.
72 m., 17 g.

RÁBA ETO

BAUMANN JÁNOS
1952. 9. 21.
Bakonyoszlop.
176 cm, 71 kg.
Győri Dózsa
40 m.

BRANDISZ MIKLÓS
1949. 3. 27. Győr.
182 cm, 74 kg.
Győri Textil
21 m.

CS. KOVÁCS LÁSZLÓ
1950. 6. 31.
Csurgó.
168 cm, 64 kg.
Csurgói MEDOSZ
4 m.

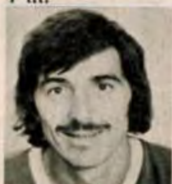
FÖLDES DÉNES
1943. 8. 8.
Mosonm.óvár.
190 cm, 81 kg.
M.magyaróvári Hubertus
118 m.

FÜZI GÉZA
1951. 4. 28.
Fertőszt.miklós.
172 cm, 64 kg.
Petőháza
14 m.

GLÁZER RÓBERT
1950. 1. 21. Győr.
175 cm, 67 kg.
ETO
144 m., 32 g.

HORVÁTH FERENC
1950. 6. 3.
Sarlód.
183 cm, 77 kg.
Fertődi MEDOSZ
3 m.

HORVÁTH LÁSZLÓ
1953. 10. 12. Győr.
176 cm, 67 kg.
ETO
141 m., 18 g.

IZSÁKI LÁSZLÓ
1943. 9. 14. Tata.
174 cm, 72 kg.
Tatai Építők
246 m., 1 g.

MAGYAR LAJOS
1950. 3. 9. Abda.
174 cm, 65 kg.
Abda
137 m.

MENYHÁRT ERNŐ
1952. 10. 21. Bp.
182 cm, 75 kg.
Pénzügyőr
1 m.

MILE SÁNDOR
1949. 8. 14.
Biharnagybajom.
182 cm, 77 kg.
Püspökladányi MÁV
47 m., 6 g.

PALLA ANTAL
1950. 3. 27. Bp.
184 cm, 81 kg.
ETO
43 m.

PÉNZES MIHÁLY
1950. 7. 30.
Sopron.
172 cm, 67 kg.
Sopron
125 m., 25 g.
Válogatott: 1 m.

POZSGAI LAJOS
1949. 10. 11. Győr.
182 cm, 74 kg.
ETO
187 m., 9 g.

SOMOGYI JÓZSEF
1946. 8. 25.
Nagyszentjános.
172 cm, 73 kg.
ETO
268 m., 39 g.
Válogatott: 3 m.

SZOKOLAI LÁSZLÓ
1952. 3. 25. Bp.
173 cm, 65 kg.
KSI
44 m., 10 g.

VIRÁGH ERNŐ
1953. 5. 30.
Szeged.
178 cm, 72 kg.
Szegedi Spartacus
71 m.

TATA-BÁNYA

(Összeállította Boskovics Jenő)

ARANY MIHÁLY
1946. 12. 12.
Debrecen.
180 cm, 75 kg.
Debreceni Kinizsi
207 m., 21 g.

BÁNFI VILMOS
1951. 11. 1.
Újkígyós.
180 cm, 67 kg.
VCS Traktorgy.
10 m.

CSAPÓ KÁROLY
1952. 2. 23.
Agyagosszergény.
176 cm, 67 kg.
Soproni Textil
52 m., 10 g.
Válogatott: 3 m.

CZAKÓ SÁNDOR
1952. 10. 14.
Gyömrő.
180 cm, 71 kg.
Gyömrői SE
47 m.

CSEPECZ JÁNOS
1951. 3. 27.
Esztergom.
180 cm, 82 kg.
Esztergomi MIM Vasas
56 m.

HALÁSZ ISTVÁN
1951. 10. 12.
Rakamaz.
174 cm, 68 kg.
Rakamazi Spartacus
43 m., 8 g.

HEGYI IMRE
1951. 8. 25. Bp.
170 cm, 65 kg.
Ú. Dózsa
41 m., 9 g.

JAKAB JÁNOS
1958. 8. 19. Bp.
187 cm, 81 kg.
ERDÉRT

JUHÁSZ PÉTER
1948. 8. 3. Losonc.
176 cm, 72 kg.
XV. ker. Vasas
148 m., 6 g.
Válogatott:
24 m., 1 g.

KISS IMRE
1957. 8. 10.
Hajdúböszörmény.
186 cm, 82 kg.
Hajdúb. Bocskai
11 m.

KNAPIK ISTVÁN
1950. 7. 12. Bp.
170 cm, 72 kg.
EVTK
83 m.

MÜLLER LAJOS
1952. 8. 20.
Tatabánya.
175 cm, 67 kg.
Tatabánya
16 m., 1 g.

NAGY ISTVÁN
1951. 2. 9.
Nyírbátor.
173 cm, 66 kg.
Bp. V. Meteor
113 m., 11 g.

NÉDER ISTVÁN
1951. 8. 18.
Kismaros.
183 cm, 75 kg.
Váci Híradás
56 m.

NYITRAI FERENC
1949. 12. 3.
Kalocsa.
178 cm, 72 kg.
Kalocsai VTSK
33 m., 1 g.

SALLÓI ISTVÁN
1945. 7. 16.
Balassagyarmat.
180 cm, 73 kg.
Oroszlányi B.
65 m., 7 g.

SZABÓ GYÖRGY
1942. 4. 24. Guta.
172 cm, 68 kg.
Almásfüzitői Timföld
304 m., 64 g.

TÓTH ANDRÁS
1950. 5. 16.
Békéssámson.
170 cm, 62 kg.
Csepel
22 m., 2 g.

Fejezetek a 75 éves MLSZ történetéből

A hatvanas évek (II.)

A hatvanas évek magyar bajnokságai *Vasas*-sikerekkel indulnak — ezekről júniusi számunkban már beszámoltunk —, de vajon meddig tart a piros-kékek csillogása. Képes lesz-e ellenállni az *Újpesti Dózsa* megújuló rohamainak? Jogos a kérdés, hiszen a lila-fehérek legutóbb is csak 2 ponttal maradnak le a nagy versenyben.

A közvélemény tehát *Angyalföld—Újpest* küzdelmet vár, de a kerek labda birodalmában minden előfordulhat. Különösen olyan helyzetben, amikor nincsenek klassziskülönbségek az élvonalbeli csapatok között, s amikor a szakmai munka sem áll valami túlságosan erős lábon. Mert bizony a hatvanas évek labdarúgását az jellemzi, hogy csaknem az egész vonalon a megszokott régi módszereket követik, amolyan rutinmunka folyik. Mintha belenyugodnának abba, hogy csaknem minden vezető csapatban két-három kiemelkedő képességű játékos rúgja a labdát, az ő tudásuk majd csak megadja a játék „fazonját" ...

Ebben az időben kezdenek mind többet beszélni a játékosuralomról, arról, hogy többé-kevésbé az történik a felkészülésben, az edzésmunkában — abban különösen, hogy milyen legyen az edzések terhelése —, amit ez a néhány hangadó játékos akar. És arról szól a fáma, hogy a szakvezetésnek — különböző okok miatt — nincs ereje szembeszállni a sztárokkal ...

Óriási meglepetés

Akik a Vasas—Újpesti Dózsa párharcot várják, nagyot csalódnak. 1962—63-ban az *FTC* nyeri a bajnokságot, amelyet az őszi idény kezdetén saját hívei is végleg elparentálnak, hiszen a 10. fordulóban a tizedik helyen kullog, 7 ponttal lemaradva a vezető újpestiek mögött. Az sem vigasz, hogy a bajnoki címet védő Vasasnak is csak 9 pontja van. Azért csak ennyi, mert a sok nemzetközi kötelezettség miatt semmi erő nem marad a bajnoki mérkőzésekre! Hiába: félszívvel edzeni, s ugyanakkor a nemzetközi és a hazai porondon is helytállni — lehetetlenség! Csak kudarc lehet a vége. Így is történik. A BEK-ben a Vasasnak nem sikerül a negyeddöntőbe jutnia. Alulmarad a Feyenoorddal szemben. Ehhez talán az is hozzájárul, hogy siet befejezni az európai kötelezettségeit, hiszen közvetlenül e mérkőzés után haza sem jön, utazik egy hosszú portyára Dél-Amerikába.

A bajnokságban pedig az őszi szezon végére megszületik az első meglepetés: az utolsó fordulóban a dózsások *Győrött* 0:3 arányú vereséget szenvednek. Elvesztik őszi veretlenségüket és megelőzi őket a *Bp. Honvéd!* Így fest a táblázat: 1. Bp. Honvéd, 2. Újpesti Dózsa, 3. MTK, 4. Szeged, 5. Győr, 6. FTC, 7. Vasas...

Nincs mese, ez a bajnokság az újpestiek és a kispestiek között dől el — mondják még a Fradi házatáján is...

Ám a ferencvárosi szív tavasszal — akárcsak a természet — újraéled! A csapat veretlenül végez a tavaszi idényben! Mivel a többiek, amelyek ősszel a legjobb helyeket foglalták el — kivétel nélkül visszaesnek, a zöld-fehérek óriási fölénnyel nyerik a bajnokságot: 37 pont a végeredményük. Az ezüstérmes *MTK*-nak csak 31 van, az újpestiek pedig csak gólaránnyal szerzik meg a bronzot a tavasszal ellenállhatatlan Dorog előtt. Az őszi első Honvéd csak az ötödik, az előző évi bajnok Vasas pedig a kilencedik.

Az FTC csaknem 2 tucat — pontosan 23 — játékost szerepeltet. Az öregek: *Mátrai, Fenyvesi dr., Orosz, Dalnoki, Vilezsál*, és a fiatalok: *Novák, Rákosi, Albert* nagy tavaszi összefogása hozza meg a magyar bajnokságok történetének talán legnagyobb meglepetését. A bajnokcsapat legtöbbször ebben az összeállításban szerepel: *Aczél — Novák, Mátrai, Dalnoki — Vilezsál, Kocsis — Kökény, Orosz, Albert, Rákosi, Fenyvesi dr.* Ebben az évben kerül előtérbe *Varga*, majd bemutatkozik a kapuban *Géczi* is. Rajtuk kívül több-kevesebb lehetőséget kap *Havasi, Fenyvesi II., Ormai, Friedmanszky, Száger, Horváth Gy., Németh M., Széles, Rátkai, Szántai.*

A bajnokcsapat edzője *Mészáros* József.

Az év gólkirálya *Bene*, aki 23 góljából hatot Szombathelyen szerez.

A nevető harmadik

Mivel 1964-től ismét a tavaszi-őszi lebonyolításra térnek át a bajnokságban, az MLSZ egyidényes bajnokságot ír ki őszre. Kieső, feljutó nincs, tehát az „alsóház" is felszabadultan játszik. Hamarosan mutatkoznak is ennek a komoly jelei. *Alberti József* mesteredző csapata, a *Komló* egyik meglepő eredményt éri el a másik után, az Olaszországból hazatért *Hidegkuti* együttese, a *Győri Vasas ETO* pedig egyszerűen nem tud kikapni hosszú időn keresztül, pedig az MTK, az Újpesti Dózsa, a Bp. Honvéd és a Vasas az első négy ellenfele. Az első két meccset döntetlenre játssza, az utóbbi kettőt pedig megnyeri. A Vasas ellen a Fáy utcában győz káprázatos játékkal — 4:0-ra!

Ilyen előzmények után a 9. fordulóban így fest az élmezőny: 1. Újpesti Dózsa 12, 2. Komló 12, 3. FTC 11 (a zöld-fehérek a BEK miatt 2 mérkőzéssel kevesebbet játszottak), 4. Győr 11, 5. MTK 10, 6. Tatabánya 10 ponttal.

Vesztett pontok tekintetében tehát a zöld-fehérek állanak a legjobban, s biztosan haladnak a bajnoki cím megvédése felé. Még az sem okoz köreikben nagy riadalmat, amikor a Bp. Honvéd 7:2-re győz ellenük a Népstadionban, hiszen ugyanakkor a Vasas is megveri az újpestieket, s így a legnagyobb ellenfél már kiesik az esélyesek közül, a kispestiek előtt pedig 3 pont az előnyük. Hogy a Győr veszi át a vezetést? — nem izgatja a zöld-fehéreket, hiszen már csak Diósgyőrrel, Szegeddel és a Doroggal kell játszaniuk. Az aranyéremhez mindössze 3 pont kell, ha Győr is legyőzi utolsó ellenfelét, a Csepelt.

És mi történik?

A Fradi legyőzi a Diósgyőrt, de aztán kikap Tatabányán 1:2-re, viszont a Győr megveri a Csepelt. És

Egy Ferencváros—Bp. Honvéd bajnoki mérkőzésen a két csapat legjobbja az előtérben: Albert (FTC, baloldalt sötét ingben) és Sípos (Bp. Honvéd, jobboldalt)

Az évtized legjobb védőjátékosai egy Franciaország–Magyarország találkozón: balról Szentmihályi, Mészöly és Mátrai

az utolsó fordulóban jobb gólaránnyal a Győr áll az élen a Bp. Honvéd és a Ferencváros előtt. Mindháromnak egyformán 17 pontja van, de a zöld-fehéreké a legrosszabb gólarány. Igen ám, de még hátravan az elmaradt Dorog—FTC találkozó — *Dorogon.* A Fradinak 1 pont is elég és ő a bajnok.

Ezt az egyetlen pontot azonban nem tudja megszerezni. Dorog 2:1-re győz, s ezzel a magyar labdarúgó bajnokságok történetében másodszor nyer vidéki csapat: *a Győri Vasas ETO a bajnok!*

Kitörő öröm Győrött, nagy szomorúság az FTC házatáján, hiszen a csapat a BEK-ben sem tud betörni: a török bajnok Galataseraj kiveri, mivel az első mérkőzésen a törökök győznek 4:0-ra, a visszavágón pedig az FTC csak 2:0-ás győzelmet ér el.

A bajnokcsapatban 18 játékos kap szerepet. Ez a legjobb együttesük: *Barna (Tóth) — Koós (Kiss), Orbán, Tamás — Palotai, Máté — Szaló (Glázer J.), Korsós, Orosz, Povázsai, Keglovich.* Az említetteken kívül szerepel még *Szániel, Adrigán, Morvai, Izsáki.*

A gólkirály *Tichy Lajos* ebben az egyidényes bajnokságban 13 góllal.

A győriek aranyérmének szinte az egész ország örül, mert olyan együttes nyeri, amely nemcsak óriási lelkesedéssel és küzdőképességgel, hanem stílusos, korszerű játékkal, a kiemelkedő egyéni teljesítmények sorával kelt elismerést.

Helyes kezdeményezések – megtorpanások

Az MTS és az MLSZ kezdeményezésére Tatán közös téli alapozás veszi kezdetét. Úgy tűnik, ezek az első lépések a szervezettebb szakmai munka meghonosítására, a jobb erőnlét megteremtésére. Úgy értékelik a helyzetet, hogy az NB I-es egyesületekben meg lehet teremteni a feltételeket a jobb felkészülési és korszerűbb edzésmunka bevezetése számára. Ehhez azonban feltétlenül szükség lenne a szemléletváltozásra mind a szakvezetésben, mind a játékosok körében, mind pedig az egyesületek vezetésében is. Viszonylag elég hamar kiderül, hogy ennek végrehajtása, keresztülvitele nem könnyű feladat, meghaladja az MLSZ erejét. A kezdeti felbuzdulást nem követi a szükséges mindennapi munka, sem mennyiségben, sem intenzitásban, sem pedig következetességben.

A kora tavaszi hullámok tehát csakhamar eltünedeznek a magyar labdarúgás állóvizében.

A bajnoki mérkőzések színvonala sok kívánnivalót hagy maga után. Ezen sokat nem változtat az sem, hogy olykor kiemelkedő teljesítményekre is példa van. *Csak sorozatban nem megy a dolog.* Közben természetesen van örömre is ok, mert pl. az MTK egészen kiválóan szerepel a KEK-ben: a Sporting Lisszabon csapatával szemben ott csak a megismételt döntőn marad alul 0:1 arányban!

A bajnokságban — amit gyors ütemben kell lebonyolítani az olimpia miatt —, a *Ferencváros nagyszerűen* szerepel: a 10. fordulóig veretlen. A 11. fordulóban a Vasas győzi le ebben az idényben elő ízben. A tavaszi idény élmezőnye: 1. Ferencváros, 2. Bp. Honvéd, 3. Tatabánya, 4. Újpesti Dózsa, 5. Győri ETO, 6. MTK.

A NEK után azonnal folytatódik a bajnoki küzdelem úgyannyira, hogy augusztus közepén már túl vannak a bajnoki év háromnegyedén, s a Ferencváros biztosan halad az újabb aranyérem megszerzése felé. Úgy tűnik, az igazi küzdelem csak a másik két dobogós helyért éleződik a Bp. Honvéd, a harmadik helyen tanyázó Tatabánya és az Újpesti Dózsa között. Ám a foci útjai kiszámíthatatlanok. Amikor a zöld-fehérek egymás után két vereséget szenvednek — a Bp. Honvédtól 1:4, a Vasastól 0:3 arányban —, kissé nyíltabbá válik a bajnoki cím sorsa. De a bizonytalanság csak rövid ideig tart, mert az FTC Tatabányán győz 1:0-ra, s ezzel *újra bajnok.*

Ez a végeredmény: 1. FTC, 2. Bp. Honvéd, 3. Tatabánya, 4. Győri ETO, 5. Újpesti Dózsa, 6. Vasas, 7. MTK, 8. Dorog, 9. Csepel, 10. SZEAC, 11. Pécsi Dózsa, 12. Komló, kiesett: a DVSC és a DVTK.

A ferencvárosi fiúknak ezúttal helyén volt a szíve. A végén újítani tudtak, s teljesen megérdemelten jutottak az újabb bajnoki aranyérem birtokába.

Az év történetéhez tartozik, hogy teljesen befut a tehetséges kapus *Géczi,* aki minden meccsen véd. Nagy szerepet kap *Varga,* a régiek mellett pedig erőssége az együttesnek *Perecsi* és *Havasi* is. Erősen jön *Juhász* és *Galambos.*

A bajnokcsapatban 19 játékos kap helyet, legtöbbször ebben az összetételben: *Géczi — Novák, Mátrai, Dalnoki (Havasi) — Perecsi (Galambos), Orosz — Fenyvesi II., Varga, Albert, Rákosi, Fenyvesi dr.*

Az NB I-be a Salgótarjáni Bányász és az Ózd kerül.

A gólkirály *Tichy Lajos* (28), őt követi *Bene* 20, *Albert* 19 góllal.

Óriási küzdelem

Már a bajnoki év első felében bebizonyosodik újra 1965 tavaszán, hogy a magyar csapatok erejéből nem telik több frontos helytállásra. Amelyik a téli hónapokat külföldi portyán tölti — rosszul kezdi a bajnoki évet. Pedig olyan elméletet igyekeznek bizonygatni, hogy az alapozásnál jobb módszer az, ha túramérkőzésekkel hozzák formába a csapatot. Rá is fizetnek az elején...

A Ferencváros is a bajnoki mérkőzéseken kénytelen kipihenni VVK fáradalmait. Van is oka rá: a Bilbao és a Manchester United ellen három-három mérkőzésen dől el a továbbjutás sorsa. Végül is diadalt arat: a döntőben legyőzi a *Juventust,* méghozzá Torinóban!

Legjobban a Dunai II-vel megerősített Újpesti Dózsa veszi a rajtot. Aztán felzárkóznak a kispestiek és ferencvárosiak, majd megindul a Vasas is. Amikor a tavaszi idény legjobb teljesítményét nyújtva legyőzik a lila-fehéreket, sokan bennük látják a tavaszi elsőt.

És mi van a Győrrel? A győriek nagyszerűen állnak helyt a Bajnokcsapatok Európa Kupájában: sikerül a legjobb négy közé kerülniök, ott azonban az Eusebió vezérletével játszó *Benfica* már kemény diónak számít.

Palotaiék így is túlteljesítik a szurkolók minden várakozását. A bajnokságban azonban közepesen szerepelnek.

A tavaszi idény végén ez a sorrend: Vasas, Bp. Honvéd, FTC (2 mérkőzéssel kevesebbet játszott a kupák miatt), Pécs, Győr, Újpesti Dózsa.

Az ősz már úgy kezdődik, ismét Vasas—FTC párharc lesz. Amikor a 20. fordulót lejátsszák, a Vasas a vesztett pontok alapján már tisztán vezet, s akkor a Fradi még mindig csak a 18. fordulónál tart. Ezután tovább élesedik a küzdelem. A zöld-fehérek erősen hullámzó teljesítményt nyújtanak, majd a Vasas is kétszer veszít egymásután. A 24. fordulóban, amikor a Fradi is túl van az elmaradt meccsei lejátszásán, a két csapatnak egyforma a pontszáma, de a Vasas gólaránya jobb. Ezután a Vasas legyőzi a Ferencvárost, s ezzel lényegében el is dől a bajnoki cím sorsa. Az utolsó fordulót a Vasas veszi jobban, 4:1-re győz a Salgótarján ellen, az FTC viszont a Tatabányával csak döntetlent játszik. A bajnoki táblázat élmezőnye: 1. Vasas 39, 2. FTC 36, 3. Újpesti Dózsa 33, 4. Bp. Honvéd 31, 5. Győri ETO 30, 6. Tatabánya 27 ponttal. Kiesik: Komló és Szeged, feljön az NB I bajnoka, a Dunaújvárosi Kohász és a második helyezett DVTK.

A Vasas elsősorban küzdőképességének, jó taktikai felkészültségének és néhány vezéralakja jó teljesítményének köszönheti e küzdelmes bajnokságban aratott nagy sikerét. Az év folyamán 18 játékos kap szerepet. Közülük ötször és annál kevesebbszer *Lázár, Nell, Sas, Jager* és *Kékesi* játszott. *Varga, Ihász, Berendi* minden meccsen játszott, *Farkas* és *Pál T.* 25—25, *Molnár* és *Puskás* 24—24, *Mathesz* 23, *Mészöly* és *Bakos* 21—21, *Fister* 19, *Sárosi* és *Machos* 6—6 alkalommal szerepelt. Csapaton belül — különösen a fedezetpár és a csatársor összeállítása gyakran változik.

A csapat sok nemzetközi sikert arat, s megnyeri a KK-t is, *Illovszky Rudolf* irányításával.

Az év gólkirálya: *Albert* 27 góllal.

Fölényes győzelem

A Vasas az 1966-os bajnokságra a győri *Korsós*-sal erősíti meg gárdáját. A nagy rivális FTC pedig az újpesti *Szűcs* Lajossal a védelmét próbálja biztosabbá tenni.

Még a bajnoki év rajtja előtt, februárban búcsúzik a nemzetközi kupáktól mindhárom magyar résztvevő: az FTC-t a milánói Inter, a Bp. Honvédet a Liverpool, az Újpesti Dózsát pedig a Leeds veri ki a további küzdelemből.

A bajnoki nyitányon a Fáy utcában mindjárt meglepetés születik: a Vasas csak döntetlent ér el Péccsel szemben. A döntetlen a továbbiakban is gyakran előfordul a piros-kék mérkőzésein, de a csapat a tavasz végéig veretlen marad: 8 győzelmével és 5 döntetlenével az első. Második az FTC, harmadik a Bp. Honvéd. A csapatok között csak 1—1 pontnyi különbség van. Tehát szoros küzdelemre van kilátás a bajnokság második felében.

A bajnoki táblázat képe azonban az ősz elején alapos változáson megy keresztül. A nyitányon a Vasas 3:0-ra legyőzi a Fradit, majd a zöld-fehérek egy hét múlva a Bp. Honvédtól is kikapnak 3:2-re, így azután a Vasas megugrik. Előnyét a későbbiekben növeli s nagyon biztosan nyeri ezt a bajnokságot is. A *Csordás Lajos* irányítása alatt játszó angyalföldiek ősszel is megőrzik veretlenségüket: 17 győzelem, 9 döntetlen, és 64:24-es gólaránnyal szerzett 43 pont újabb bajnoki aranyérmük jelzőszámai. Az ezüstérmes FTC 37, a bronzérmes Tatabánya 32 ponttal zárja az évet. A 4. helyen az Újpesti Dózsa, 5. helyen a Győr, a 6-on a Bp. Honvéd végez. Kiesik az Ózd, és nem kis meglepetésre a Dorog. Az NB I B-ből felkerül a Szeged és az Egri Dózsa.

A Vasas összes eddigi aranyérmei közül ezt nyeri a legbiztosabban.

A jól összekovácsolódott csapat a biztonságos védőmunkából jól tud támadásba lendülni, mert a fedezetek jól szervezik az indítást, elől pedig jó végrehajtói vannak Farkas és Puskás személyében.

Göröcs, az Újpesti Dózsa karmestere, a hatvanas évek egyik kimagasló képességű labdarúgója

Az összeállítás elég ritkán változik: mindössze 16 játékos szerepel az év folyamán. *Varga — Bakos, Mészöly, Berendi, Ihász — Mathesz, Fister — Molnár, Puskás, Farkas, Korsós* összetételben játszanak legtöbbször.

Az év gólkirálya is Vasas játékos: *Farkas* 25 góllal.

Ismét az FTC

A jelek újabb Vasas—FTC rivalizálást sejtettek, de 1967 labdarúgó-bajnoksága a zöld-fehérek óriási fölénye jegyében zajlik le. A *Lakat Károly* keze alatt rajtoló csapat szinte ellenállhatatlanul halad előre. A Vasas csak kezdetben tud lépést tartani, s a zöld-fehérek veretlenül, 14 győzelemmel, 1 döntetlennel tavaszi elsők. Második helyre az Újpesti Dózsa kerül — 7 ponttal lemaradva az FTC mögött. A 3. helyet a Győr szerzi meg jobb gólarányával a negyedik helyre szoruló Vasas előtt. A ferencvárosi fölénynek másik fokmérője: 40 gólt szereznek, s mindössze 9-et kapnak!

Sajnos a nemzetközi kupákban ezúttal is gyengén szereplünk. A Vasas már az első fordulóban az Interrel kerül össze, még az ősszel kiesik, de elvérzik a Győr a KEK-ben, az FTC pedig a VVK-ban is.

Senkinek nincs kétsége az FTC bajnoki győzelmét illetően. Egyedül az a kérdés, milyen fölénnyel jut az aranyéremhez. Nos, a válaszra nem is kell sokáig várni: négy fordulóval a befejezés előtt már eldől a bajnoki cím sorsa! Akkor, a 26. fordulóban még mindig veretlenek a zöld-fehérek, mindössze 3 döntetlenjük van. Most már azért kell hajtaniok, hogy végig megőrizzék veretlenségüket. Ez azonban nem sikerül. Az utolsó előtti fordulóban Csepelen, az utolsóban pedig Szombathelyen kikapnak.

Ez a végeredmény: 1. FTC 52 pont, 2. Újpesti Dózsa 44, 3. Győr 39, 4. Vasas 38, 5. Tatabánya 29 pont. Kiesik a Komló és az Eger. Feljön a Videoton és az Egyetértés.

Géczi — Novák, Mátrai, Páncsics — Juhász, Szűcs — Szőke, Varga, Albert, Rákosi, Katona összeállításban éri el a csapat legjobb eredményeit. Rajtuk kívül néhányszor helyet kap *Horváth L., Takács, Havasi, Branikovits, Rátkai, Karába* és a visszavonulóban levő *Fenyvesi dr.*

Az év legjobb góllövője *Dunai II,* aki 36 góljával ezüstcipőt nyer.

Az EB-re emlékezve

Tizennégy esztendővel ezelőtt, a chilei világbajnokság egyik nagy együttese volt *Csehszlovákia* válogatott csapata. Hogy mennyire az volt, azt mi tudjuk csak igazán, hiszen éppen ők ütöttek el bennünket a továbbjutástól. *Schroiff* kapuját egyszerűen nem lehetett bevenni, *Masopust* pedig csodálatos karmesternek bizonyult. A döntőt ők játszották *Braziliá*val, s ha alul is maradtak a dél-amerikai együttessel szemben, az ezüstérem miatt nem kellett szégyenkezniök. Nagyszerű küzdelmet vívtak, s sokak véleménye szerint teljesen egyenlő ellenfélnek bizonyultak.

Ezt követőleg bizonyos értelemben elszürkült északi szomszédaink labdarúgása. Igazi átütő sikereket nem arattak, nekik is csak rövidebb-hosszabb ideig tartó fellángolásaik voltak.

Az utóbbi időkben azonban ismét kezdték észrevétetni magukat.

Különösen akkor figyelt fel rájuk a világ, amikor tavaly októberben pompás játékkal legyőzték a nagy esélyes *Angliát*, igen meggyőző játékkal. Pozsonyban tulajdonképpen nem számítottak erre a nagy sikerre, hiszen néhány nappal korábban ugyancsak Pozsonyban az akkor formálódó fiatal magyar válogatottat nem voltak képesek legyőzni. Az eredmény — mint ismeretes — 1:1 volt.

Európa határozottan meghökkent, amikor az Európa Bajnokság mérkőzései során a legjobb 8 közül kiverték a *Szovjetunió* együttesét. Pedig *Blohin*ék voltak a favoritok. Az első meccsen 2:0-ra győztek, a visszavágón, Kievben 2:2-ös döntetlent értek el, igen jó játékkal.

Szakkörökben általános elismerést keltett a csehszlovákok sikere, ennek ellenére úgy ítélték meg az esélyeket, hogy szinte mindenki NSZK—Hollandia döntőt várt.

Megismétlődik az 1974-es VB döntője — mondották. Ám a döntő eredményét illetően már nagyon is eltérő vélemények hangzottak el. Sokan gondolták arra, hogy Cruyff és társai visszavágnak a VB döntőn elszenvedett vereségért.

S a meglepetés bombája ismét robbant, mintegy jelezve, hogy a labdarúgásban soha nem lehet igazán biztosra menni.

Hollandia ugyanis alulmaradt a csehszlovákokkal szemben: 1:1-es döntetlen után a hosszabbításban 1:3 arányú vereséget szenvedett.

S hogy a meglepetés ne maradjon elszigetelt jelenség, az NSZK is *csak* a hosszabbításban gyűrte le Jugoszláviát 4:2 arányban. Erre a mérkőzésre egyébként úgy emlékeznek vissza, hogy első félideje, amelyet a jugoszlávok 2:0-ra megnyertek, a labdarúgás igazi propagandája volt. Déli szomszédaink pompásan játszottak, felejthetetlen háromnegyed órát szereztek a sportág híveinek. De, — *s ez legyen figyelmeztető!* — erejükből *csak háromnegyed órára tellett.* A meccs pedig legalább 90 percből áll.

A döntőben tehát Hollandia már nem vehetett revánsot.

Csehszlovákia a *Viktor — Pivarnik, J. Capkovic, Ondrus, Gögh — Panenka, Moder, Dobiás — Masny, Svehlik, Nehoda,* az NSZK pedig a *Maier — Vogts, Schwarzenbeck Beckenbauer, Dietz — Wimmer, Bonhof, Beer — Hoeness, D. Müller, Hölzenbein* legénységét küldte a pályára.

A mérkőzést mindenki végignézte a kontinensen, akit érdekel a labdarúgás. Helytelen lenne tehát most már hosszú hetek távlatából a részletekkel foglalkozni. Inkább néhány következtetést érdemes levonni.

Az egyik talán legyen az: ez a négyes döntő bebizonyította, hogy csakis azok a csapatok fejthetik ki igazi képességeiket, amelyeknek *erőnléti állapota kifogástalan, fizikailag is állják a küzdelemmel együtt járó megpróbáltatásokat.* A fő bizonyíték: a jugoszláv csapat lemaradása a nagyszerű kezdés után.

A csapategység és az általános *idegállapot* döntő szerepet játszik az eredmény és a játék alakulásában. Persze, az idegállapot és az erőnlét kölcsönhatása egészen nyilvánvaló. A csehszlovákok sem az első, sem a döntő mérkőzésen nem vesztették el a fejüket, nem zökkentek ki a maguk számára kialakított játékfelfogásból, ritmusból. Pedig volt ennek a mérkőzésnek néhány olyan periódusa, amikor ez megtörténhetett volna. Utaljunk csak arra, hogy amikor a 25. percben már 2:0-ra vezettek, és fellélegezhettek volna, 3 perc múlva D. Müller 2:1-re szépített. A második félidő első negyedórájában pedig 3 nagy gólhelyzetet is elhibáztak. S nem törtek le akkor sem, amikor már biztos győztesnek tudva magukat, a hármas sípszót várva, Hölzenbein kiegyenlített.

Szinte mindenki az NSZK felülkerekedését, a csehszlovákok összeomlását várta. S ez nem következett be.

S nem következett be a végkifejletnél sem.

Olyan könnyed biztonsággal, számító, hideg fejjel rúgták be a büntetőket Maier kapujába, mintha valamiféle edzésen gyakoroltak volna.

S ezzel kapcsolatban még egy következtetés: az igazi nagy tétre menő tornákon egyre gyakoribb, hogy a 11-es rúgások döntenek. *Egyre sürgetőbb tehát a büntetőrúgás gyakorlásának beiktatása a mindennapi munkába.*

Persze arról is kell szólni az EB négyes döntőjével kapcsolatban, hogy éppen ez volt az egyik legvilágosabb bizonyíték arra: egyre inkább az erők egyensúlya alakul ki Európában. Mindinkább eltűnnek azok a különbségek, amelyek több kategóriát hoztak létre a ranglistákon. Elhalványulnak a különböző kategóriák közötti különbségek, a keretek kiszélesednek, egyre többen kérnek bebocsátást a felsőbb csoportokba.

Jó és nagyon kemény munkával, a tapasztalatok mind jobb felhasználásával fel lehet zárkózni a legjobbak csoportjába. Csehszlovákia ezt tette, s ezzel példát mutatott. Nem új csapatot hozott létre, hanem következetes tevékenységgel sikerült játékosainak tudásszintjét növelni. Pedig labdarúgóik többsége nem 's tartozik a legfiatalabbak közé.

Az Európa-bajnokság védője a csehszlovák együttes. Balról: Ondrus, Viktor, Dobiás, Joz. Capkovic, Masny, Móder, Svehlik, Pivarnik, Panenka, Nehoda, Gőgh

VÁLOGATOTTAK ÚJ ARCKÉPCSARNOKA

GUJDÁR SÁNDOR
Bp. Honvéd

Egyeztetjük a legfontosabb életrajzi adatokat. 1951. november 8-án született Szentesen, az ottani Kinizsi kölyökcsapatában kezdett futballozni. Diósdon lakik, nős. Négyhónapos kislányuk, Zsuzsika, a család szemefénye. Gujdár magassága 184 centiméter, súlya — a nálam levő feljegyzések szerint — 73 kiló. Kedvesen helyesbít:

— Már hetvenöt kiló vagyok, s nyugodtan mondhatom, ez nálam nem elhízás, hanem a legjobb versenysúlyomat jelenti.

Csatárként kezdte. Aztán jóval később, egy edzésen megsérült a kölyökcsapatban a kapusuk és *Dukai Imre* edző beküldte a kapuba a jó növésű Sanyi gyereket. Jól ment a védés és már nem is engedte vissza a csatársorba. Gujdár pedig mindenképpen gólokat szeretett volna rúgni. Ifiként került be a felnőtt első csapatba s hamarosan a megyei bajnokság legjobb kapuvédőjeként tartották számon. Közben szorgalmasan tanult, s elvégezte az ipari szakközépiskolát és kitűnő minősítéssel lett elektroműszerész.

— Úgy érzem, szükségem van rá, hogy tovább tanuljak. Egyszer szeretnék majd fiatal kapusokkal foglalkozni, ha abbahagyom az aktív játékot.

Azt mondja, hogy a véletlen — vagy talán a szerencse — sokszor játszott szerepet az életében. Elvégezvén a szakközépiskolát, Szegeden felvették a közlekedési főiskolára, amelynek gazdasági igazgatója látta őt párszor védeni. Szólt a SZEOL vezetőinek, akik ugyancsak megnézték egy-két mérkőzését és 1971-ben a szegediek játékosa lett.

— Mészáros foglalkozott a kapusokkal. Előttem hárman voltak a rangsorban, Bencze, Gilicze és Nagy Pista. Roppant lelkesedéssel dolgoztam az edzéseken, mégis nagy szerencsével kerültem be az első csapatba. Egy nősök-nőtlenek meccsen Bencze megsérült, én álltam be a helyére s nem kaptam gólt. Utána azt mondta Szűcs Gyuri bácsi, az edzőnk: Fiam, holnaptól az első csapat öltözőjében készülj.

Az NB I B-ben, majd az NB I-ben is sorozatban voltak nagyszerű hetei Gujdárnak. Akadt egy időszak, amikor nyolc mérkőzésen át veretlen maradt a csapat, s akkoriban ezt elsősorban az ő érdemének tartották. Amikor erre emlékeztetem, szerényen feleli:

— Ez persze erős túlzás volt. Sajnos, minden igyekezetünk ellenére kiestünk az NB I-ből. Sokfelé hívtak akkoriban, az átigazolás idején, a nagy csapatok közül például a Honvéd. Most két éve, hogy idejöttem.

Az edzésmunkáról csevegünk. A követelményrendszerről, az erőnléti, technikai és taktikai képzésről. A kapus így summázza véleményét:

— Már ifista koromban szerettem edzeni s számomra nagy előnyt jelentett, hogy Szentesen — ifjúsági korú játékosként — a felnőttekkel együtt dolgoztam. Megszoktam, hogy a csatárokkal gyakran kell ütköznie a kapusnak. Edzés után sokszor órát, másfél órát kinn maradtam és egy-két lelkes csatár segítségével sötétedésig gyakoroltam a védést, a kifutást. Szegeden természetesen még többet dolgoztam, itt a Honvédban pedig... Nos, akik ismerik az NB I-es csapatok kötelező edzésmunkáját, azok tudják jól: nem unatkozunk. Nekünk, kapusoknak pedig a követelményrendszer által előírtaknak csak a felét kell teljesítenünk. Már régen megszoktuk a kemény edzésmunkát. Nekem különben is van egy — egyáltalán nem újszerű — elméletem. Az, hogy valamit valamiért. Ha én nagy csapatban védek, ha válogatott szeretnék maradni — mint ahogy nagyon is szeretnék —, ha érdekes, távoli portyákra akarok utazni, akkor nekem mindezért valamit tennem kell. Hát én igyekszem minél többet tenni.

Nagy-nagy szeretettel szól első edzőjéről, *Dukai Imréről*, meg *Tóth Istvánról*, aki szintén Szentesen foglalkozott vele. A SZEOL-ban Szűcs György után *Bundzsák* Dezső volt az edzője, a Honvédban pedig — tudjuk — *Lakat Károly dr.* Minden játékos minden edzőtől tanul valami újat. **Akár szakmailag, akár pedagógiailag.** Faggatom Gujdárt, edzőivel kapcsolatban mi maradt meg leginkább az emlékezetében. Kicsit gondolkodik, kortyol kettőt-hármat az előtte levő hideg kólából, majd:

— Dukai Imre bácsinak köszönhetem, hogy kapust faragott belőlem és végső soron meghatározta jövő pályafutásomat. Nagyon szerettett foglalkozni a fiatalokkal, elsősorban persze azokkal, akiktől odaadást, lelkesedést tapasztalt, akik szorgalmasak voltak. Tóth Pista bácsi heteken, hónapokon át rendszeresen tartott velem kimondottan kapusedzéseket. Az előbb említettem, hogy mindig akadt egy-két csatár, aki tovább is kinn maradt a pályán. Ha aztán ők elfáradtak, akkor Pista bácsi még gyötört egy jó darabig. Amiért persze ma is hálás vagyok neki, csakúgy, mint Dukai Imrének. Szűcs Gyuri bácsinál szoktam meg aztán végleg az erős intenzitású, korszerű edzésmunkát. Bundzsák Dezső bácsi rengeteget foglalkozott velem egyénileg. A túlórákon úgy lőtt nekem kapura, mint az ágyú. És hát nála lettem állandó NB I-es kapus. Lakat Karcsi bácsitól, sok egyéb mellett, azt tanultam meg, hogy a kapusnak állandóan együtt kell élnie a játékkal, akkor is, ha az ellenfél kapuja előtt a labda.

Ismételten hangoztatja: a véletlen a Honvédban is a segítségére sietett, hiszen *Bicskei* akkor ment el az MTK-ba, *Lévay* a Csepelbe, *Kollár* az FTC-be, így hát ő könyebben kapott „zöld utat".

No és a válogatottság? Ez már nem véletlen, hiszen a válogatottak szakvezetői természetesen felfigyeltek hosszú időn át mutatott jó formájára. Előbb kispados volt az utánpótlás-válogatottban, majd első kapus lett. Ez év március 27-én pedig ő védett a Népstadionban az argentinek elleni 2:0-ás mérkőzésen. Utána még kétszer húzta magára a nagyválogatott címeres trikóját. Nagyszerűen védett Banja Lukán, a jugoszlávok elleni 0:0-ás meccsen, majd ismét idehaza, az 1:0-ás magyar—francia találkozón. Szakemberek és szurkolók általános véleménye ez volt: Gujdár személyében végre megtalálták a nagyválogatott állandó kapusát. Amikor most ezt említem neki, tiltakozik:

— Úgy érzem, túlzás ez. Néhány remek kapusunk van, s nekem nagyon kell igyekeznem, hogy ezután is válogatott legyek. A másik: bérelt hely nincs és nem is lehet, épp ezért minden válogatottságért újra és újra meg kell küzdenem. Én — mindenesetre megküzdök.

Végezetül még klubcsapatáról, a Bp. Honvédról váltunk néhány szót. Gujdár szerint egész sereg kitűnő játékos szerepel a Honvédban, s ebben az évben talán el tudják érni, hogy a sok jó labdarúgó egyben jó csapatot is jelent majd. Búcsúmondata:

— És ez idén végre talán eredményesen küzdünk a Ferencvárossal, az Újpesti Dózsával, a Videotonnal, meg a Vasassal a bajnoki címért.

Szűcs László

A 15 ezer forintos tavaszi pályázatunk eredményhirdetése

A pályázatra beérkezett sok ezer válasz megtörtént. A helyes válasz a következő volt:

1. kérdés:
1. Ferencváros
2. Videoton
3. Újpesti Dózsa
4. Bp. Honvéd
5. Vasas
6. MTK-VM
7. Haladás VSE

2. kérdés:
1. Dunaújvárosi Kohász
2. Dorogi AC
3. Budafoki MTE Kinizsi
4. Debreceni VSC

3. kérdés: Fűzfő, Ganz-MÁVAG, Egri Dózsa, Szolnoki MÁV

4. kérdés: Magyar győzelem

5. kérdés: Bayern München

6. kérdés: Anderlecht

Telitalálata egyetlen pályázónknak sem akadt, azaz a maximális 25 pontot senki nem érte el.

A legmagasabb pontérték 22 volt, ezt egyetlen pályázónk érte el: Juhász Sándor, Veresegyháza (Nap u. 18.), övé lett tehát az 5000 forintos főnyeremény; 21 találata két olvasónknak volt, közöttük a sorsolás döntött. A többi nyeremény ugyancsak sorsolással dőlt el.

A RÉSZLETES NYEREMÉNYLISTA

Vásárlási utalványok

1 db 5000 forintos:
Juhász Sándor, 2112 Veresegyháza, Nap u. 18.

1 db 2000 forintos:
Szemerédi László, 6724 Szeged, Damjanich u. 30.

3 db 1000 forintos:
Kocsis Attila, Timisoara, III. Bd. 6 Martie Nr 55 et I. ap 9.
Herk Timea, 1116 Budapest, Ezüstfenyő tér 1.
Bozó István, 2890 Tata, Baji u. 21.

10 db 500 forintos:
Szilágyi István, 2660 Balassagyarmat, Bajai út 10.
Szalay Rudolf, 9025 Győr, Kossuth Lajos u. 130.
Szabó Zoltán, 3992 Kovácsvágás, Kossuth Lajos u. 89.
Szilágyi Imre, 1108 Budapest, Venyige út 1. III. 2.
Nagy Sándor, 3557 Bükkszentkereszt, Bem út 3.
Léránt Árpád, 8100 Várpalota, Kulich Gy. u. 21.
Újhelyi István, 3700 Kazincbarcika, Szabó L. út 65. I. 4.
Dázsi György, 4600 Kisvárda, Vörös Hadsereg út 6.
Do thanh Hien, 1138 Budapest, Váci út 179—183.
Kis M. Mihály, 6222 Csengőd, Horváth K. u. 37.

A nyertesek vásárlási utalványait postán küldjük.

ŐSZI MŰSOR

Válogatott mérkőzések

Szept. 8., szerda, Stockholm: Svédország—Magyarország, barátságos.

Szept. 22., szerda, Berlin: NDK—Magyarország, barátságos az olimpiai bajnok ellen.

Okt. 9., szombat, Athén: Görögország—Magyarország, VB-selejtező.

Okt. 12., szerda, Bécs: Ausztria—Magyarország, barátságos.
Nov. 17., szerda, Népstadion: Lengyelország—Magyarország (tárgyalás alatt).

BEK, KEK, UEFA Kupa

Szept. 15., szerda és 29., szerda: I. forduló.
Okt. 20., szerda, nov. 3., szerda: II. forduló.
Nov. 24., szerda és dec. 8., szerda, UEFA Kupa III. forduló

MNK

Csoportmérkőzések, mindig szerdai napokon: okt. 27, nov. 10, 24, dec. 1, 8, 15, 22.

NB I

Aug. 20., péntek, 1. ford.: ETO—FTC, Dunaújváros—Kaposvár, Dorog—ZTE, Vasas—Tatabánya, DVTK—Videoton, SZEOL—MTK-VM, Csepel—Haladás, Ú. Dózsa—SBTC, Honvéd—Békéscs.

Aug. 24., szerda, 2. ford.: Csepel—ETO, Videoton—Dunaújv., ZTE—DVTK, Haladás—SZEOL, Kaposvár—Békéscs., Tatabánya—SBTS, Ú. Dózsa—Dorog, és a **Népstadionban: FTC—Bp. Honvéd, Vasas—MTK-VM.**

Aug. 28., szombat, 3. ford.: Dorog—FTC, DVTK—Ú. Dózsa, Dunaújv.—Csepel, Kaposvár—Tatabánya, Vasas—Videoton, SBTC—ZTE, ETO—Haladás, SZEOL—Honvéd, MTK-VM—Békéscs.

Szept. 1., szerda, 4. ford.: Haladás—Tatabánya, Békéscs.—Videoton, ZTE—ETO, Dorog—Dunaújv., SBTC—DVTK, Honvéd—Kaposv., Ú. Dózsa—SZEOL és a **Népstadionban: Csepel—Vasas, FTC—MTK-VM.**

Szept. 4., szombat, 5. ford.: ETO—Dorog, Dunaújv.—Honvéd, DVTK—Tatab., Videoton—SZEOL, ZTE—Csepel, Haladás—Békéscs. SBTC—Kaposvár, és a **Népstadionban: MTK-VM—Ú. Dózsa, FTC—Vasas.**

Szept. 11., szombat, 6. ford.: FTC—SZEOL, Csepel—Békéscs., Tatabánya—ZTE, Dunaújv.—MTK-VM, SBTC—ETO, Vasas—DVTK, Kaposv.—Haladás, Dorog—Honvéd, Ú. Dózsa—Videoton.

Szept. 18., szombat, 7. ford.: ETO—Videoton, Dunaújv.—SBTC, DVTK—Dorog, Vasas—Kaposv., MTK-VM—Haladás, SZEOL—ZTE, Békéscs.—Tatab. **és a Népstadionban: Ú. Dózsa—Honvéd, Csepel—FTC.**

Szept. 25., szombat, 8. ford.: Békéscs.—FTC, Dorog—SBTC, Haladás—DVTK, ETO—Dunaújv., ZTE—MTK-VM, Videoton—Tatab., SZEOL—Kaposv. **és a Népstadionban: Bp. Honvéd—Csepel, Vasas—Ú. Dózsa.**

Okt. 2., szombat, 9. ford.: Tatab.—Dunaújv., Csepel—Kaposvár, ZTE—Vasas, Békéscs.—SBTC, Haladás—Videoton, ETO—DVTK, Dorog—SZEOL **és a Népstadionban: MTK-VM—Honvéd, Ú. Dózsa—FTC.**

Okt. 16., szombat, 10. ford.: Tatab.—SZEOL, DVTK—FTC, MTK-VM—ETO, Békéscs.—Dorog, Haladás—Dunaújv., ZTE—Kaposv., Videoton—SBTC **és a Népstadionban: Csepel—Ú. Dózsa, Honvéd—Vasas.**

Okt. 23., szombat, 11. ford.: Haladás—Dorog, Tatab.—FTC, Vasas—ETO, MTK-VM—Kaposv., Csepel—DVTK, SZEOL—SBTC, Békéscs.—Dunaújv., ZTE—Ú. Dózsa, Honvéd—Videoton.

Okt. 30., szombat, 12. ford.: SZEOL—ETO, DVTK.—Dunaújv., Tatab.—Dorog, Vasas—Békéscs., Kaposv.—Ú. Dózsa, Csepel—Videoton, FTC—ZTE, SBTC—MTK-VM, Honvéd—Haladás.

Nov. 6., szombat, 13. ford.: SZEOL—Csepel, Kaposv.—Dorog, SBTC—Vasas, Haladás—FTC, ETO—Békéscs. Videoton—ZTE, Tatab.—MTK-VM, Honvéd—DVTK, Ú. Dózsa—Dunaújv.

Nov. 13., szombat, 14. ford.: Tatab.—Csepel, Vasas—Dorog, Dunaújv.—SZEOL, FTC—SBTC, Haladás—Ú. Dózsa, Kaposv.—ETO, DVTK—Békéscs., Videoton—MTK-VM, ZTE—Honvéd.

Nov. 20., szombat, 15. ford.: FTC—Kaposv., Dunaújv.—Vasas, SBTC—Honvéd, MTK-VM—Csepel, DVTK—SZEOL, ETO—Tatab., Videoton—Dorog, ZTE—Haladás, Ú. Dózsa—Békéscs.

Nov. 27., szombat, 16. ford.: Dorog—Csepel, SBTC—Haladás, FTC—Dunaújv., ETO—Ú. Dózsa, Békéscs.—ZTE, Tatab.—Honvéd, MTK-VM—DVTK, SZEOL—Vasas, Videoton—Kaposv.

Dec. 4., szombat, 17. ford.: Dorog—MTK-VM, Dunaújv.—ZTE, Videoton—FTC, SBTC—Csepel, Vasas—Haladás, Kaposv.—DVTK, Békéscs.—SZEOL, Honvéd—ETO, Ú. Dózsa—Tatab.

Az NDK 40. aranyérme

Csatát nyert Kanadában a labdarúgás. Ez talán a legnagyobb eredménye a nyári játékok futball tornájának, hiszen egy Európa nagyságú országban talált újabb termőtalajra a sportág, ahol minden bizonnyal mihamarabb újabb és újabb fejezetek kerülnek az erről a labdajátékról írt szak- és történeti könyvekbe.

Mert mit is jelenthetne mást az, hogy a 23 mérkőzésnek — 9 elmaradt az afrikai országok visszalépésével — átlagban 25 224 fizető nézője volt. Hogy mennyire kíváncsiak voltak a kanadaiak az úgynevezett „európai futballra" azt ékesen bizonyítja, a kevésbé jelentős csoportmérkőzéseken is több mint 19 000 néző ült a lelátókon, ismerkedett a különböző kontinensek képviselőinek játékával. A legtöbben a nagy esélyesekre az NDK-ra, Lengyelországra és a Szovjetunióra voltak kíváncsiak, a látogatók száma itt — a Szovjetunió—Irán negyeddöntő kivételével — mindig jóval 20 000 felett volt, a rekord pedig az NDK—Lengyelország döntőn született, amikor 71 619 néző váltott jegyet, s ez „alapcsúcsot" jelent az olimpiai stadion eddigi történetében, mivel egyetlen más eseménynek sem volt ennyi szemtanúja a két hetes versenysorozat alatt, pedig többek között a világ atlétái vívtak öldöklő, s a legtöbbször világrekorddal végződő küzdelmet a ragyogó létesítményben.

Arra, hogyan is jött össze több mint

70 000 néző

a finálera érdemes kissé visszaemlékezni, mivel sok más világrészen ez szinte lehetetlen lett volna.

A spanyol kapus, Arconada kaparintja meg a labdát a brazil Marinho elől

Augusztus 31-én, szombaton jó késő délután kezdődtek az atlétikai versenyek — ezen a napon csak döntők szerepeltek a programban — s kb. este háromnegyed kilenc felé járt, amikor véget értek a vetélkedők, befutott a többiektől szinte órákra lemaradt maratoni versenyző a célba. Röviddel utána a hangosbeszélőn felkérték a közönséget, hogy lehetőleg mielőbb hagyják el a stadiont, mert kezdődik a labdarúgó döntő. Jó félóra múlva már csak az újságírók ültek a helyükön, azok akik ezt az eseményt is regisztrálni akarták, no, meg a stadion személyzete sürgött-forgott, végezte szokásos tevékenységét, s a virsli árusok készültek az újabb forgalomra. Már bemelegített a pályán a lengyel és NDK csapat, amikor még mindig üresen tátongtak a lelátók. Megfogtam egy piros ruhás „főembert" s megkérdeztem: tessék mondani, hogy van az, hogy senki sem kíváncsi erre a mérkőzésre?

Jót nevetett, s megnyugtató választ adott: legyen Ön türelmes, pár perc és újra megnyitják a kapukat, s nem fog csalódni...

Nem csalódtam. Már 21.30-at mutattak a stadion órái — ekkor kellett volna hivatalosan kezdődni a találkozónak — amikor megindult az embersereg, s tizenöt perc múlva, az oly sokat emlegetett gombostűt sem lehetett volna leejteni a roskadásig zsúfolt tribünökön. Ehhez még annyit: ömlött az eső — olyan volt az időjárás mint négy évvel ezelőtt a müncheni olimpiai döntőn, azzal a különbséggel, hogy akkor a magyar válogatott játszott a lengyelekkel — víztócsák tarkították a pályát, bár az is igaz, hogy itt már senki sem ázott, hiszen a stadion tetőzete a pálya széléig „benyúlik", s ha majd egyszer a tervezett kupola is felkerül a francia Taillibiert remekművére, akkor a versenyzők egész évben a legideálisabb talajon vetélkedhetnek, az időjárás már nem játszhat befolyásoló tényezőt az eredmények alakulásában.

A labdarúgó torna végeredménye az erőviszonyoknak megfelelően alakult: aranyérmes az NDK válogatottja lett, az ezüst a lengyeleknek jutott, — akik nem tudták megvédeni négy évvel ezelőtt szerzett elsőségüket —, a bronzérmet a szovjet csapatkapitány vette át.

A többi együttes játéktudásban

messze elmaradt

a nagy „triótól", bár közülük a braziliok, a franciák és a mexikóiak nagyobb reményekkel érkeztek a kanadai városba. Kezdetben inkább a franciák hívták fel magukra a figyelmet a Guatemala és a Mexikó elleni egyaránt 4:1-es győzelmükkel, a negyeddöntőben azonban már gólt sem tudtak rúgni a mind inkább formába lendülő NDK-s legénységnek. S itt egy percre megint csak meg kell állni. A nemzetközi sportközvélemény ugyanis egyöntetűen annak a titkát kutatja, hogyan tudnak az NDK-s versenyzők, sportolók az adott pillanatra, percre vagy órára a legjobb felkészültségben rajthoz állni, egycsapásra feledtetni addigi esetleges megingásaikat, gyengébb teljesítményeiket. Így volt ez Georg Buschner legénységével is. Eléggé kiábrándító játékkal kezdtek Brazília ellen (0:0), kínlódtak a spanyolokkal (1:0), — Kubala László csapata ebben a 90 percben sokkal jobb benyomást keltett —, magabiztosak lettek a franciák elleni negyeddöntőben (4:0), s 2:0 után csak a 84. percben tudott szépíteni 11-esből lőtt góllal Kolotov a Szovjetunió elleni találkozón, a döntő pedig tulajdonképpen már az első félidőben eldőlt az NDK javára.

Mit is tud

ma ez az olimpiai aranyérmes német csapat, s ez azért is érdekes, mert hamarosan a magyar válogatott ellátogat Berlinbe, a VB selejtező előtti legjelentősebb próbamérkőzését játssza a montreali aranyérmes csapattal?

Ezzel kapcsolatban talán a legjobb idézni *Georg Buschnert*, az NDK válogatottja vezetőjének válaszait az ilyen irányban, az NDK—Spanyolország mérkőzés utáni sajtótájékoztatón feltett kérdésekre:

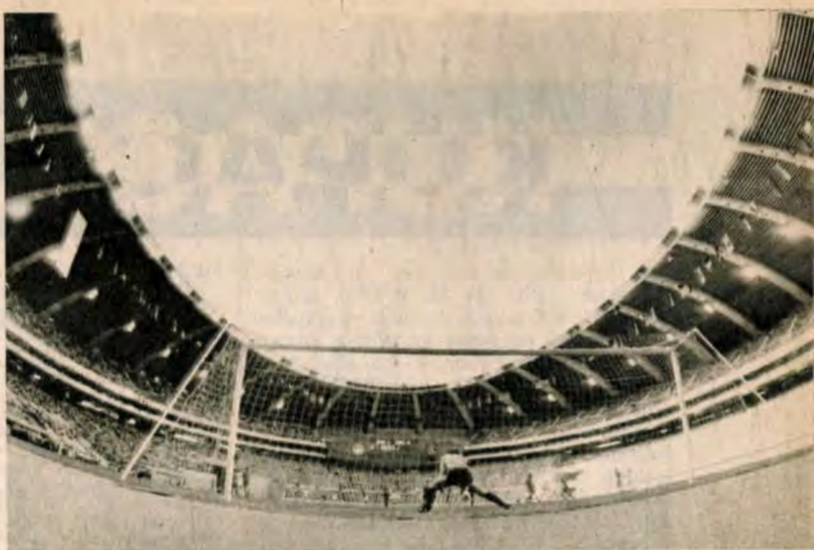
— A világ és Európa bajnokság után elérkezett az ideje annak, hogy megfrissítsük válogatottunkat az olimpiai döntőre, s az ezt követő világbajnoki selejtezőre. Nem mondtunk le teljesen a régi, kipróbált harcosokról sem, ők azonban már csak a „biztosítást" jelentik arra az esetre, ha a fiatalok közül valaki rövid vagy hosszabb időre meginogna. Ezért ült általában a kispadon nagyszerű középhátvédünk Bransch, ezért nem volt itt Sparwasser és mások.

— Tudjuk, hogy ennek az együttesnek nem lesz zökkenőmentes az útja, s a látottak is igazolták felteveséinket. Most azonban már reméljük, hogy a kezdeti elbizonytalankodás után mindenki majd magára talál, s akkor még sok örömünk lehet alakulgató csapatunkban.

Ez a nyilatkozat szó szerint „telitalálat" lett. Olyan pompás játékkal lepték meg az NDK labdarúgói a nézőket, hogy azok sokáig nem felejtik el, hogy milyen is lehet egy igazán szép, eredményes futballmérkőzés. A nehéz talajon művészi biztonsággal kezelték a labdát Dörner és társai, s a második góljuk előtt vi-

Eredményhirdetés, a dobogó felső fokán az NDK válogatottja

Asztapovszkij a szovjet kapuban — a kanadaiak ellen. Az olimpiai stadion belső panorámája

haros gyors, élesen lőtt adogatásaikkal úgy szétzilálták a kissé lassú lengyel védelmet, hogy a sakk-matt helyzetbe került Tomasewszki csak nézhette a balszélső Hoffmann lábáról a kapuja baloldalába vágódó labdát. A lengyeleknek a második félidőben voltak jó perceik, sokáig kiegyenlítették a játékot, de a VB-től már kissé „megöregedett" Deynaékban közel

sem volt már annyi harci tűz

elszántság mint négy évvel ezelőtt. Maga Deyna pl. már úgy játszott mint az a futballista, aki a pályafutása végéhez közelít. Nem ment közelharcba, az üres térségben kérte a labdát, aztán igyekezett mihamarabb „elosztani" nehogy valakivel találkozzon. Szívesen ment a partvonalhoz bedobással játékba hozni a labdát, a szögletek elvégzéséhez — ezt mesterien csinálja, a jobb oldalról bal, a bal oldalról jobb lábával becsavart labdáiból Lato és Szarmach fejelte a gólokat — s ha szabadrúgáshoz jutottak azt is mindig ő lőtte — legtöbbször gyengén.

Valós lett a 3:1-es végeredmény, amelyhez még Georg Buschnernak az az öröme is járul, hogy fiataljai közül többen nagyszerűen beváltak, mint például Schade, Gröbner, Heidler, Haefner, Riediger, olyanok, akiknek a neve ma még kevésbé ismert a magyar közvélemény előtt. De nem sokáig ...

A Szovjetunió válogatottja csalódást keltett. A Dinamo Kijevre épült együttes a már csaknem másfél év óta rárótt feladatoktól fáradtnak, enerváltnak látszott s a számukra sikertelen BEK, majd az Európa-bajnokság után Montrealban csak bronzérmet kaphattak Blohinék, s néhány bizony elmarasztaló kritikát.

Összegezve: Kanada kitűnően vizsgázott a labdarúgó torna lebonyolításával is. Megfelelő színhelyeket, légkört és érdeklődést biztosítottak a 13 csapat küzdelmének, megtették azt a kezdeti lépést, hogy Montrealban, Torontóban, Ottawában és Sherbrooke-ban mielőbb hazai pezsgő labdarúgóélet alakuljon ki, és ennek eredményei akár már a rohamosan közelelő világbajnoki selejtezőkön is megmutatkozhatnak.

A magyar futballt a XXI. játékok tornáján — sajnos — csak Palotai Károly játékvezetőnk képviselte a magyar futball hagyományoknak megfelelően.

Jegyzőkönyv

A-csoport

1. Brazília	2	1	1	—	2:1	3
2. NDK	2	1	1	—	1:0	3
3. Spanyolország	2	—	—	2	1:3	—

	B.	N.	S.
Brazília	—	0:0	2:1
NDK	0:0	—	1:0
Spanyolország	1:2	0:1	—

B-csoport

1. Franciaország	3	2	1	—	9:3	5
2. Izrael	3	—	3	—	3:3	3
3. Guatemala	3	—	2	1	2:5	2
4. Mexikó	3	—	2	1	4:7	2

	F.	I.	G.	M.
Franciaország	—	1:1	4:1	4:1
Izrael	1:1	—	0:0	2:2
Guatemala	1:4	0:0	—	1:1
Mexikó	1:4	2:2	1:1	—

C-csoport

1. Lengyelország	2	1	1	—	3:2	3
2. Irán	2	1	—	1	3:3	2
3. Kuba	2	—	1	1	0:1	1

	L.	I.	K.
Lengyelország	—	3:2	0:0
Irán	2:3	—	1:0
Kuba	0:0	0:1	—

D-csoport

1. Szovjetunió	2	2	—	—	5:1	4
2. KNDK	2	1	—	1	3:4	2
3. Kanada	2	—	—	2	2:5	—

	Sz.	Ko.	Ka.
Szovjetunió	—	3:0	2:1
Koreai NDK	0:3	—	3:1
Kanada	1:2	1:3	—

Negyeddöntő:

Brazília—Izrael 4:1, NDK—Franciaország 4:0, Lengyelország—KNDK 5:0, Szovjetunió—Irán 2:1.

Elődöntő:

Lengyelország—Brazília 2:0, NDK—Szovjetunió 2:1.

A 3. helyért:

Szovjetunió—Brazília 2:0.

A döntő:

NDK—Lengyelország 3:1.

•

A torna legjobb góllövője a lengyel Szarmach lett 6 góllal. 4 gólos: Dörner (NDK-beli), 3 gólos: Rangel (mexikói), Platini (francia) Lato (lengyel), Onyiscsenko (szovjet).

Hoffer József

Az NDK első gólja a döntőn a lengyel válogatott ellen. A kép előterében levő ujjongó Schade lőtte, a mögötte álló Deyna nagy megrökönyödésére

KUPACSEMEGÉK

A Bajnokcsapatok EK, a Kupagyőztesek EK és az UEFA Kupa 1976—77. évi küzdelmének *rajtlövése* — ez a szó szerepel az UEFA hivatalos közleményében — az első forduló sorsolásának elkészítésével — elhangzott. Az első forduló napjai: szeptember 15 és szeptember 29. Néhány mérkőzésnél felcserélték, illetőleg fel kell cserélni a pályaválasztójogot, mert az UEFA szabályzata kimondja, hogy ugyanabban a városban, illetőleg 50 kilométeres körzetben nem lehet egyidőben két vagy több mérkőzést játszani. Ilyen esetben az alacsonyabb rangúak kötelesek kitérni, illetőleg pályaválasztójogot cserélni.

Mindhárom kupa 2. fordulója október 20-án és november 3-án kerül sorra. Ennek sorsolása október 1-én, pénteken Zürichben, a Hotel Atlantisban készül majd el, s ezt a napot már most nagy érdeklődéssel várja a Ferencváros, mert csapata minden bizonnyal ott lesz a 2. fordulóban is.

A BEK és a KEK döntőjének megrendezésére június 30-ig lehetett jelentkezni. Összesen hat ország szövetsége nyújtotta be igényét: Belgium (Heysel Stadion, Brüsszel), Olaszország (Olimpiai Stadion, Róma), Hollandia (Olimpiai Stadion, Amszterdam), Görögország (Kariaszkaki, Athén) — a tervek szerint itt játsszák október 9-én a Görögország—Magyarország VB-selejtezőt —, Német SZK (Rheinstadion Düsseldorf, vagy Olimpiai Stadion München) és Jugoszlávia (Dinamo Stadion, Zágráb). Az UEFA szeptemberben dönti el, hogy hol lesz majd a két díj döntője.

Az UEFA Kupa döntőjét most is két mérkőzéssel, oda-vissza alapon rendezik.

Az első forduló sorsolása.

BEK — XXII. év

Liperpool FC (Anglia) — Crusaders FC (Észak-Írország).
Ferencváros (Magyarország) — La Jeunesse d'Esch (Luxemburg).
CSZKA (Bulgária) — AS St. Étienne (Franciaország).
Dundalk (Írország) — PSV Eindhoven (Hollandia).
Austria-WAC (Ausztria) — Borussia Mönchengladbach (NSZK).
Stal Mielec (Lengyelország) — Real Madrid (Spanyolország).
Dynamo Dresden (NDK) — Benfica Lisszabon (Portugália).
Dinamo Kijev (Szovjetunió) — Partizán (Belgrád (Jugoszlávia).
Glasgow Rangers (Skócia) — FC Zürich (Svájc).
Köge BK (Dánia) — Bayern München (NSZK)
Club Brugge (Belgium) — Steaua Bukarest (Románia).
Omonia Nikózia (Ciprus) — PAOK Szaloniki (Görögország).
AC Torino (Olaszország) — Malmö FF (Svédország).
IA Akranes (Izland) — Trabzanspor (Törökország).
Viking Stavanger (Norvégia) — Banik Ostrava (Csehszlovákia).
Sliema Wanderes (Málta) — Turun Palloseura, Turku (Finnország).

Az NSZK ezúttal is két csapatot indíthat, a bajnok Mönchengladbach mellett szerepelhet a BEK védője a Bayern is. Az UEFA 34 tagországa közül itt nem indul Wales (nincs bajnokság, csak kupaküzdelem van), továbbá nem nevezett Albánia és Lichtenstein.

Az 1975—76. évi mezőnyből most is indul: Mönchengaldbach, Bayern München, CSZKA Szófia, St. Étienne (a tavalyi 2. helyezett Real Madrid) büntetése — a visszavágót nem játszhatja Madridban), Kijev, Glasgow Rangers, Zürich, Omonia, Malmö, Akranes, Viking... Igazi újoncnak itt a Torino csapata számít elsősorban, amely eddig még sohasem indult a BEK küzdelmeiben.

KEK — XVII. év

Selejtező

Cardiff City (Wales) — Servette Genf (Svájc). 1:0 és 1:2.

I. forduló

Hamburger SV (NSZK) — Keflavik FC (Izland).
RSC Anderlecht (Belgium) — Roda JC (Hollandia).
Sparta Prága (Csehszlovákia) — MTK-VM (Magyarország).
SC Rapid Wienerberger (Ausztria) — Atletico Madrid (Spanyolország).
1. FC Lokomotive Leipzig (NDK) — Heart of Midlothian (Skócia).
Cardiff City — Szovjet Kupa győztese.
SLASK Wroclaw (Lengyelország) — Floriana (Málta).
Bohemians FC (Írország) — Esbjerg FC (Dánia).
Southampton (Anglia) — Olympique Marseille (Franciaország).
AIK Stockholm (Svédország) — Galatasaray (Törökország).
Lahden Reipas, Lahti (Finnország) — — Levszki Szpartak (Bulgária).
Hajduk Szplit (Jugoszlávia) — Lierse SV (Belgium).
CSU Galati (Románia) — Boavista Porto (Portugália).
Carrick Rangers (Észak-Írország) — Aris Bonneveg (Luxemburg).
Bodö Glimt (Norvégia) — Napoli (Olaszország).
Iraklisz Szaloniki (Görögország) — Apoel Nikózia (Ciprus).

Itt Belgium indulhat két csapattal: a Lierse mellett az Anderlecht a védő jogán. Alig akad olyan csapat, amely tavaly is a KEK mezőnyében volt: Anderlecht, Atletico Madrid, Boavista ...

UEFA Kupa — XIX. év

A díj neve 1965 és 1969 között VVK, 1969 és 1971 között EVK volt, 1972. óta pedig UEFA Kupa névvel folyik a küzdelem. A mostani az első olyan, amelyben Magyarországot három csapat képviseli.

1. FC Köln (NSZK) — GKS Tychy (Lengyelország).
Sahtyor Donyeck (Szovjetunió) — Dynamo Berlin (NDK).
Naestved IF (Dánia) — RWD Molenbeek (Belgium).
Kuopion Palloseura (Finnország) — Östers IF Vaxjö (Svédország).
Fejenoord (Hollandia) — Djurgarden (Svédország).
FC Basel (Svájc) — Glentoran (Észak-Írország).
Slovan Bratislava (Csehszlovákia) — Fram Reykjavik (Izland).
Queens Park Rangers (Anglia) — SK Brann Bergen (Norvégia).
Celtic Glasgow (Skócia) — GKS Wisla Krakkó (Lengyelország).
Derby County (Anglia) — Finn Harps (Írország).
Swarovszki Wacker Innsbruck (Ausztria) — IK Start Kristiansand (Norvégia)
Eintracht Braunschweig (NSZK) — Holbaeck (Dánia).
Ajax Amsterdam (Hollandia) — Manchester United (Anglia).
OS Belenenses (Portugália) — CF Barcelona (Spanyolország).
Hibernian FC (Skócia) — FC Sochaux (Franciaország).
Red Boys Differdingen (Luxemburg) — KSC Lokeren (Belgium).
Manchester City (Anglia) — Juventus Torino (Olaszország).
FC Schalke 04 (NSZK) — FC Porto (Portugália).
Espanol Barcelona (Spanyolország) — OGC Nice (Franciaország).
Grasshoppers Zürich (Svájc) — Hibernians (Málta)
Újpesti Dózsa (Magyarország) — Atletico Bilbao (Spanyolország).
Dinamo Bukarest (Románia) — AC Milan (Olaszország).
1. FC Kaiserslautern (NSZK) — AU Paralimni (Ciprus).
Slavia Prága (Csehszlovákia) — Akademik Szófia (Bulgária).
1. FC Magdeburg (NDK) — Cesena (Olaszország).
AEK Athén (Görögország) — Szovjet csapat.
Fenerbahce (Törökország) — Videoton (Magyarország).
ASA Tirgu Mures (Románia) — Dinamo Zágráb (Jugoszlávia).
FC Internazionale (Olaszország) — Bp. Honvéd (Magyarország).
Lokomotiv Plovdiv (Bulgária) — Crvena Zvezda Belgrád (Jugoszlávia).
Austria Salzburg (Ausztria) — Adanspor (Törökország)
Olümpiakosz Pireusz (Görögország) — Sportul studentesc Bukarest (Románia).

Legjobb helyezéseink

A három nemzetközi kupában a magyar csapatok közül a következők érték el a legjobb — dobogós — helyezéseket.

BEK

3. Vasas (1958).
3. Győri Vasas ETO (1965).
3. Újpesti Dózsa (1974).

KEK

2. MTK (1964).
2. Ferencváros (1975).
3. Újpesti Dózsa (1962).

Cemil, a Fenerbahce válogatott játékosa

UEFA Kupa
(korábban VVK és EVK)

1. Ferencváros (1965).
2. Ferencváros (1968).
2. Újpesti Dózsa (1969).
3. MTK (1962).
3. Ferencváros (1963).

A múlt

Az öt magyar csapat abban a kupában, amelyben most indul, így szerepelt a múltban.

A Ferencváros a BEK-ban

1963—64: Galatasaray 0:4, 2:0, **65—66:** Keflavik 4:1, 9:1, Panathinaikosz 0:0, 3:1, Internazionale 0:4, 1:1; **68—69:** a megváltozott sorsolás miatt a Ferencváros nem indult; **69—70:** CSZKA Szófia 2:1, 4:1, Leeds U. 0:3, 0:3.

Az MTK a KEK-ben

1963—64: Szlávia Szófia 1:0, 1:1, Motor Zwickau 0:1, 2:0, Fenerbahce 2:0, 1:3, 1:0, Celtic Glasgow 0:3, 4:0, Sporting Lisszabon (a döntőben) 3:3, hosszabbítás után, 0:1 a megismételt döntőben); **69—70:** 1. FC Magdeburg 0:1, 1:1.

Az Újpesti Dózsa az UEFA Kupában

1963—64: Lok. Leipzig 0:0, 3:2, Lok. Plovdiv 0:0, 3:1, Valencia 2:5, 3:1; **65—66:** Everton 3:0, 1:2, 1. FC Köln 2:3, 4:0, Leeds U. 1:4, 1:1; **68—69:** US Luxemburg játék nélkül, Arisz Szaloniki 2:1, 9:1, Legia Varsó 1:0, 2:2, Leeds U. 1:0, 2:0, Göztepe Izmir 4:1, 4:0, Newcastle U. (a döntőben) 0:3, 2:3.

A BP. Honvéd az UEFA Kupában

1972—73: Partick Thistle 1:0, 3:0, Beroe Stara Zagora 1:0, 0:3; **74—75:** VSS Kassa 0:1, 5:2, Lok. Plovdiv 4:3, 3:2, Ruch Chorzów 2:0, 0:5; **75—76:** D. Dresden 2:2, 0:1.

A Videoton az UEFA Kupában

1974—75: Napoli 0:2, 1:1.

Az ellenfelekről

La Jeunesse d' Esch. Összesen tizennégyszer 1961. óta hétszer nyerte Luxemburg bajnokságát, sőt a legutóbbi négy évben négyszer egymásután. Luxemburg válogatottjának gerincét általában a Jeunesse adja. Mint emlékezetes: a Szombathelyen játszott 8:1-es Magyarország—Luxemburg EB-mérkőzésen a ferencvárosi Nyilasi egymaga öt gólt ért el, akkor lett „Luxemburg grófja". 1973—74-ben, a BEK első fordulójában a Jeunesse a Liperpool csapatától csak 2:1 és 1:0 arányban kapott ki, 1:0-ra Liperpoolban! 74—75-ben, szintén a BEK első fordulójában a török Fenerbahce verte ki 3:2-es és 2:0-ás győzelemmel. (Zárójelben hadd jegyezzük meg, hogy akkor, a második fordulóban a lengyel Ruch Chorzów 2:1 és 2:0 arányú győzelemmel verte ki az isztambuliakat, a Videoton UEFA Kupa-beli ellenfelét.) A BEK 1975—76. évi küzdelmei során a védő Bayern München volt a Jeunesse ellenfele az első fordulóban, s a Bayern 5:0 és 3:1 (Münchenben!) arányban nyertek a müncheniek.

Mazzola, az Inter válogatottja, a svájci Odermatt társaságában

Sparta Prága

Tizenháromszoros csehszlovák bajnok, de a legutóbbi években csak 1964—65-ben és 1966—67-ben bizonyult a legjobbnak. Régebben a Közép-Európa Kupa (KK) küzdelmek során sok nagy csatát vívott a magyar egyesületekkel. A nemzetközi kupaküzdelmek során csak egyszer fordult elő az, hogy két csapat hatszor is játszott egymással. Ez a két csapat az MTK (akkor Hungária) és a Sparta volt. A Sparta Budapesten 5:4-es győzelemmel kezdett, az MTK Prágában 2:1-es sikerrel folytatódott. A harmadik mérkőzésen, Prágában a Sparta nyert, de Facinek igazolatlan szerepeltetése miatt megsemmisítették az eredményt. A küzdelmet elölről kellett kezdeni! Budapesten az MTK, Prágában pedig a Sparta nyert 2:1-re s ismét harmadik találkozó került sorra. Ez Bécsben 1:1-es döntetlent hozott, s végül is a Sparta sorshúzással került tovább a KK 1934. évi első fordulójából. A két csapat most folytathat... A Sparta magyar csapattal utoljára 1972—73-ban, a KEK küzdelmei során játszott. Akkor, a második fordulóban Budapesten 2:0-ra kikapott, de Prágában 4:1-re nyert a zöld-fehérek ellen.

Atletico Bilbao

Az Újpesti Dózsa UEFA Kupa-beli ellenfele különösen a század elején volt sokszor spanyol bajnok, 1929 óta hatszor, de 1956 óta egyszer sem. Akkor ezzel a bajnoksággal került a másodszor kiírt BEK küzdelmeibe, s az első fordulóban a Bp. Honvéd volt az ellenfele. Bilbaoban a spanyol csapat nyert 3:2-re. Az ellenforradalom miatt a visszavágót Brüsszelben rendezték, s az eredmény ott 3:3 volt... Az UEFA Kupában, 1967—68-ban a negyedik fordulóban, a legjobb nyolc között a Bilbao a Ferencvárossal játszott, s mindkét találkozót a Ferencváros 2:1-re nyerte. (Utána a Ferencváros az elődöntőben a Bolognát verte ki, majd a döntőben a Leeds United ellen csak egy góllal maradt alul, 0:1 és 0:0...) A Bilbao játékosai közül a legutóbbi időkben különösen a kapus Irribar remekelt...

Fenerbahce

Az isztambuli csapat 1960 óta hétszer nyert török bajnokságot, utoljára 73—74-ben és 74—75-ben. A Videoton lesz most az ellenfele az UEFA Kupában. 1959—60-ban, a BEK első fordulójában kiverte a Csepel csapatát, 1:1 és 3:2... 1963—64-ben a KEK küzdelmei során a legjobb nyolc között az MTK volt a török csapat ellenfele. Budapesten az MTK 2:0-ra Isztambulban pedig a Fener nyert 3:1-re, s mert akkor még nem számították kétszeresen az idegenben elért gólok, Rómában harmadik mérkőzésre álltak ki. Az olasz fővárosba a törökök több szurkolóval érkeztek, s biztosra vették csapatuk győzelmét, de... Az MTK 1:0-ra nyert, s továbbment. Ez volt az az év, amelyben az MTK a legszebb KEK-sikerét érte el. Az elődöntőben az első mérkőzésen Glasgowban ugyan kikapott 3:0-ra, de Budapesten, a visszavágón 4:0-ra nyert, s bekerült a díj döntőjébe. Ott a Sporting Lisszabon ellen, hosszabbítás után 3:3-as döntetlen... A Brüsszelben játszott mérkőzést meg kellett ismételni, s Antverpenben a portugál csapat 1:0-ra győzött, az MTK 2. lett...

Internazionale

11-szeres olasz bajnok, utoljára 65—66-ban volt első. A legutóbbi tíz évben várakozásan alul szerepelt. A BEK küzdelmei során, 1965—66-ban a legjobb nyolc között a Ferencváros ellen 4:0-ra nyert, majd Budapesten 1:1 volt az eredmény. 1966—67-ben, ugyancsak a BEK-ben, de akkor a második fordulóban, a Vasas ellen 2:1 és 2:0 arányban győzött a Bp. Honvéd mostani ellenfele. A Bp. Honvéd most egy kis előnyt élvez az olasz csapattal szemben, hiszen az Internazionale a kupa rajtjáig csak hazai kupamérkőzéseket játszik, bajnokit nem...

Már 50 egyesület

A három kupa 1975—76. évi rajtjáig még csak 48 olyan egyesület akadt, amely a kupaküzdelmek során döntőbe került. A múlt évben, helyesebben 75—76-ban két új egyesület csatlakozott hozzájuk: a St. Étienne 2. helyezett lett a BEK-ben, az FC Brugge pedig az UEFA Kupában végzett szintén a 2. helyen.

Táblázatunk szemléltető képet ad Európa legjobb csapatainak, illetőleg legeredményesebben szerepelt csapatainak helyezéseiről, azaz arról, hogy melyik díjban hányszor ért el 1. és 2. helyet.

	B		K		UK	
	1.	2.	1.	2.	1.	2.
1. Real Madrid	6	2	—	1	—	—
2. Ajax	3	1	—	—	—	—
3. Bayern M.	3	—	1	—	—	—
4. Benfica	2	3	—	—	—	—
5. Internazionale	2	2	—	—	—	—
6. Milan	2	1	2	1	—	—
7. Celtic G.	1	—	—	—	1	—
8. Feyenoord	1	1	—	—	—	—
9. Manchester U.	1	—	—	—	—	—
10. Reims	—	2	—	—	—	—
11. Fiorentina	—	1	1	1	—	—
Atl. Madrid	—	1	1	1	—	—
13. Barcelona	—	1	—	1	3	1
14. Leeds U.	—	1	—	1	2	1
15. Juventus T.	—	1	—	—	—	2
16. E. Frankfurt	—	1	—	—	—	—
Partizán Belg.	—	1	—	—	—	—
Panathinaikosz	—	1	—	—	—	—
St. Étienne	—	1	—	—	—	—
20. G. Rangers	—	—	1	2	—	—
21. West Ham	—	—	1	1	—	—
22. Tottenham	—	—	1	—	1	1
23. Anderlecht	—	—	1	—	—	1
24. Sporting L.	—	—	1	—	—	—
Dortmund	—	—	1	—	—	—
Slovan Brat.	—	—	1	—	—	—
Manchester C.	—	—	1	—	—	—
Chelsea	—	—	1	—	—	—
Magdeburg	—	—	1	—	—	—
D. Kijev	—	—	1	—	—	—
31. Liverpool	—	—	—	1	2	—
32. Ferencváros	—	—	—	1	1	1
33. Hamburg	—	—	—	1	—	—
Górnik Z.	—	—	—	1	—	—
MTK	—	—	—	1	—	—
München 1860	—	—	—	1	—	—
D. Moszkva	—	—	—	1	—	—
38. Valencia	—	—	—	—	2	1
39. Zaragoza	—	—	—	—	1	1
D. Zágráb	—	—	—	—	1	1
Mönchengladb.	—	—	—	—	1	1
42. Róma	—	—	—	—	1	—
Newcastle	—	—	—	—	1	—
Arsenal	—	—	—	—	1	—
45. Birmingham	—	—	—	—	—	2
46. London	—	—	—	—	—	1
Újpesti Dózsa	—	—	—	—	—	1
Wolverhampton	—	—	—	—	—	1
Twente	—	—	—	—	—	1
FC Brugges	—	—	—	—	—	1

Országonként

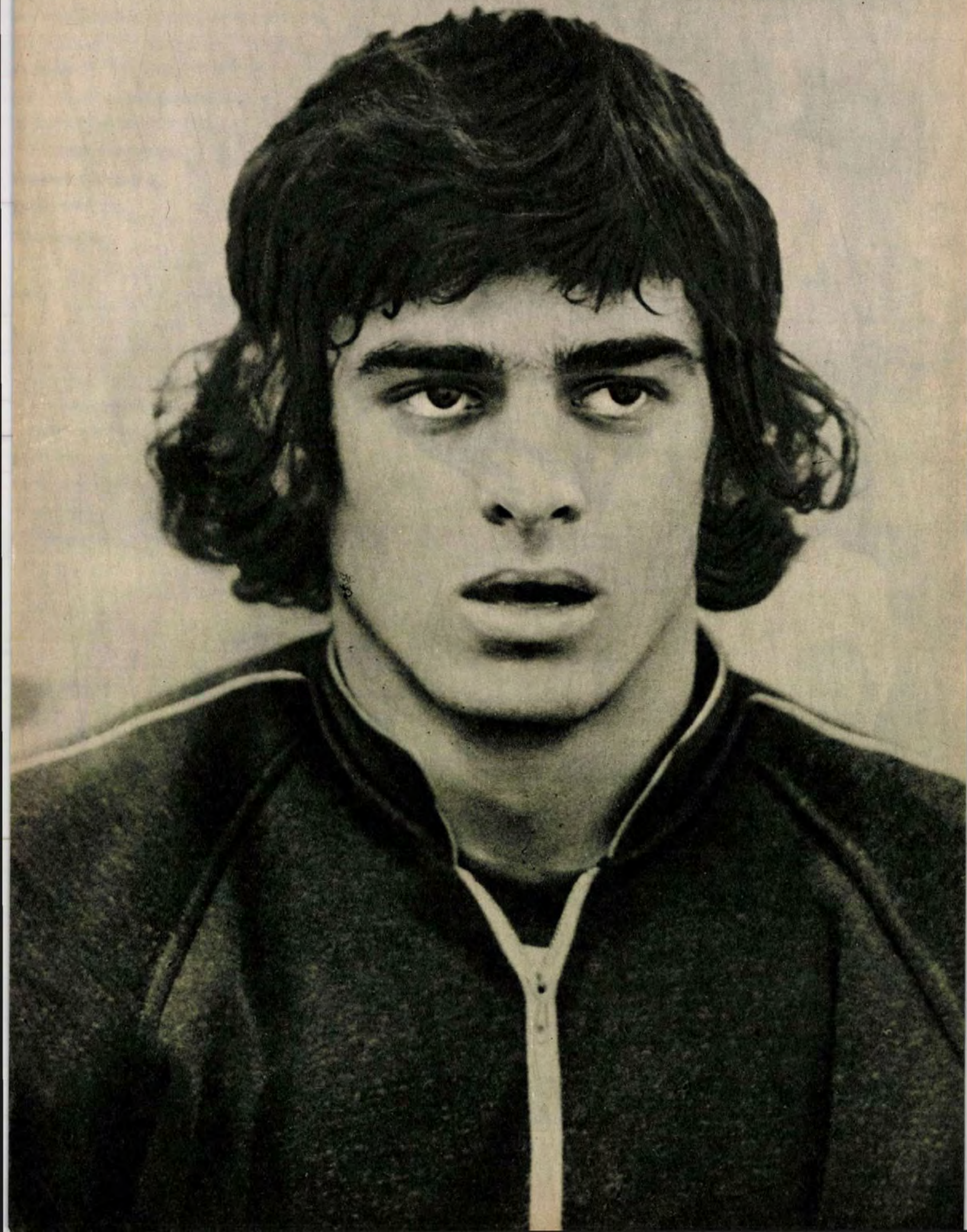
	1. hely	2. hely
1. Spanyolország	13	10
2. Anglia	12	10
3. Olaszország	8	7
4. NSZK	6	6
5. Hollandia	5	2
6. Portugália	3	3
7. Skócia	2	3
8. Magyarország	1	4
9. Jugoszlávia	1	2
Belgium	1	2
11. Szovjetunió	1	1
12. NDK	1	—
Csehszlovákia	1	--
14. Franciaország	—	3
15. Görögország	—	1
Lengyelország	—	1
Összesen:	55	55

A három kupában induló öt egyesületünk közül a fenti táblázatban három szerepel: Ferencváros, MTK, Újpesti Dózsa. Az öt ellenfél közül csak az Internazionale, ha viszont országonkint tekintjük a helyzetet, akkor csak Törökország és Luxemburg képviselői hiányzik a rangsorból.

Mattanovich Béla

AZ IDŐ PÉNZ
Repülőgéppel
pár óra alatt
eléri uticélját.
Időt takarít meg,
ha járatainkon utazik.
Repülőgépeink
Európa
és Közel-Kelet
36 városába
közlekednek
MALÉV
Magyar Légiközlekedési Vállalat
1051 Budapest Váci utca 1. és Dorottya utca 2.
Telefon: 186-805.
Telex: 22-5793, 22-5796.

Válogatottak új arcképcsarnoka cikk-sorozatunkban a 24. oldalon Gujdár Sándor (Varga Zsolt felv.)

LABDARÚGÁS

Az NB I-es játékosok sportszerűségi versenyének két helyezettje. Balról: Karsai László a harmadik és Fazekas László a második helyezett (Záhonyi Iván felvételei és montázsa)